

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2018/851**ze dne 30. května 2018,****kteřou se mění směrnice 2008/98/ES o odpadech****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nakládání s odpady v Unii je třeba zlepšit a přeměnit na udržitelné nakládání s materiály, aby bylo možné zachovat, chránit a zlepšit kvalitu životního prostředí, chránit lidské zdraví, zajistit uvážlivé, účinné a racionální využívání přírodních zdrojů, posílit zásady oběhového hospodářství, rozšířit využívání energie z obnovitelných zdrojů, zvýšit energetickou účinnost, snížit závislost Unie na dovážených zdrojích, zajistit nové hospodářské příležitosti a přispět k dlouhodobé konkurenceschopnosti. Aby se hospodářství stalo skutečně oběhovým, je nezbytné přijmout dodatečná opatření v oblasti udržitelné výroby a spotřeby, která se zaměří na celý životní cyklus výrobků, a to způsobem, který zachová zdroje a uzavře cyklus. Účinnější využívání zdrojů by také přineslo podstatné čisté úspory podnikům, veřejným orgánům a spotřebitelům v Unii a současně snížilo celkové roční emise skleníkových plynů.
- (2) Zvýšení účinnosti využívání zdrojů a zajištění toho, že odpad je hodnocen jako zdroj, mohou přispět ke snížení závislosti Unie na dovozu surovin a usnadnit přechod na udržitelnější model nakládání s materiály a oběhové hospodářství. Tento přechod by měl přispět k cílům inteligentního a udržitelného rozvoje podporujícího začlenění stanoveným ve strategii Evropa 2020, vytvořit významné příležitosti pro místní hospodářství a subjekty a zároveň napomoci zvýšení součinnosti mezi oběhovým hospodářstvím a energetikou, politikou v oblasti klimatu, zemědělství, průmyslu a výzkumu a zajistit přínosy pro životní prostředí, pokud jde o úspory skleníkových plynů, a pro hospodářství.
- (3) Cíle stanovené ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ⁽⁴⁾, pokud jde o přípravu k opětovnému použití a recyklaci odpadů, je třeba zvýšit, aby lépe odrážely ambice Unie spojené s přechodem na oběhové hospodářství.
- (4) Měla by být zajištěna soudržnost směrnice 2008/98/ES a souvisejících legislativních aktů Unie, jako je směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ⁽⁵⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 264, 20.7.2016, s. 98.

⁽²⁾ Úř. věst. C 17, 18.1.2017, s. 46.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 18. dubna 2018 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 22. května 2018.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES ze dne 19. listopadu 2008 o odpadech a o zrušení některých směrnic (Úř. věst. L 312, 22.11.2008, s. 3).

⁽⁵⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů a o změně a následném zrušení směrnic 2001/77/ES a 2003/30/ES (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

- (5) Mnoho členských států dosud zcela nevyvinulo nezbytnou infrastrukturu pro nakládání s odpady. Je proto nutné jasně stanovit dlouhodobé cíle politiky, aby se poskytlo vodítko pro opatření a investice, zejména aby se zamezilo vytváření nadměrných strukturálních kapacit pro zpracování zbytkového odpadu a zamezilo se uzavření recyklovatelných materiálů na nižších úrovních hierarchie způsobů nakládání s odpady.
- (6) Komunální odpad představuje přibližně 7 až 10 % celkového odpadu vzniklého v Unii. Nakládání s tímto tokem odpadu však patří k nejsložitějším a způsob nakládání s ním zpravidla poskytuje dobrou představu o kvalitě celkového systému nakládání s odpady v dané zemi. Problémy spojené s nakládáním s komunálním odpadem vyplývají z velmi složitého a proměnlivého složení tohoto odpadu a skutečnosti, že tento odpad vzniká v bezprostřední blízkosti občanů, je vysoce viditelný pro veřejnost a také z jeho dopadu na životní prostředí a lidské zdraví. Nakládání s komunálním odpadem proto vyžaduje velmi složitý systém, včetně účinného systému sběru, účinného systému třídění a řádného sledování toků odpadů, aktivní zapojení občanů a podniků, přizpůsobení infrastruktury zvláštnímu složení tohoto odpadu a propracovaný systém financování. Země, které vyvinuly účinné systémy nakládání s komunálním odpadem, dosahují obvykle lepších výsledků při celkovém nakládání s odpady, včetně dosahování cílů v oblasti recyklace.
- (7) Zkušenost ukazuje, že bez ohledu na rozdělení odpovědnosti za nakládání s odpady mezi veřejné a soukromé subjekty mohou systémy nakládání s odpady napomoci k realizaci oběhového hospodářství a že rozhodnutí o rozdělení odpovědnosti zpravidla závisí na zeměpisných a strukturálních podmínkách. Pravidla stanovená v této směrnici umožňují systémy nakládání s odpady, kde nesou obecnou odpovědnost za sběr komunálního odpadu obce, systémy, kde jsou tyto služby zadány soukromým hospodářským subjektům, nebo jakýkoli jiný typ rozdělení odpovědnosti mezi veřejné a soukromé subjekty. Volba jakýchkoli takových systémů a rozhodnutí, zda je změnit či nikoliv, zůstává v pravomoci členských států.
- (8) Látky rostlinného původu ze zemědělství a potravinářského průmyslu a potraviny jiného než živočišného původu, které již nejsou určeny pro lidskou spotřebu a mají být použity jako krmivo pro zvířata, by v zájmu zamezení zdvojování pravidel neměly spadat do oblasti působnosti směrnice 2008/98/ES, pokud jsou plně v souladu s právními předpisy Unie v oblasti krmiv. Směrnice 2008/98/ES by se proto na tyto produkty a látky, jsou-li použity jako krmivo, vztahovat neměla a oblast působnosti této směrnice je třeba odpovídajícím způsobem vyjasnit. Aniž jsou dotčeny jiné předpisy Unie použitelné v oblasti výživy zvířat, jsou vedlejší produkty živočišného původu, které mají být použity jako krmivo v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009⁽¹⁾, již vyloučeny z oblasti působnosti směrnice 2008/98/ES v rozsahu, v jakém se na ně vztahují jiné právní předpisy Unie.
- (9) Do směrnice 2008/98/ES by měly být zahrnuty definice nikoliv nebezpečného odpadu, komunálního odpadu, stavebního a demoličního odpadu, potravinového odpadu, materiálového využití, zasypávání a systému rozšířené odpovědnosti výrobce, aby se vyjasnil obsah těchto pojmů.
- (10) Aby se zajistilo, že cíle v oblasti přípravy k opětovnému použití a recyklace vycházejí ze spolehlivých a srovnatelných údajů, a umožnilo se účinnější sledování pokroku při dosahování těchto cílů, měla by být definice komunálního odpadu ve směrnici 2008/98/ES v souladu s definicí používanou pro statistické účely Eurostatem a Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD), na základě které členské státy již po několik let předkládají příslušné údaje. Komunální odpad je definován jako odpad z domácností a z jiných zdrojů, jako je maloobchod, správa, školství, zdravotnictví, ubytovací a stravovací služby a další služby a činnosti, který je co do povahy a složení podobný odpadu z domácností. Komunální odpad by proto měl zahrnovat mimo jiné odpad z údržby parků a zahrad, jako je listí, tráva a ořezy ze stromů, a odpad z úklidu tržnic a z úklidu ulic, jako je obsah odpadkových košů a smetky s výjimkou materiálů, jako je písek, kamení, bláto nebo prach. Členské státy mají zajistit, aby do komunálního odpadu nebyl zahrnut odpad z velkoobchodu a průmyslu, který není podobný odpadu z domácností. Komunální odpad nezahrnuje odpad z výroby, zemědělství, lesnictví, rybolovu, stavební a demoliční odpad, odpad ze septiků, kanalizační sítě a čistíren odpadních vod ani vozidla na konci životnosti. Komunální odpad je třeba chápat jako odpad odpovídající těm druhům odpadu, které jsou zahrnuty v kapitole 15 01 a v kapitole 20 s výjimkou kódů 20 02 02, 20 03 04 a 20 03 06 seznamu odpadů stanoveného

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ze dne 13. července 2009 o uvádění na trh a používání krmiv, o změně nařízení (ES) č. 1831/2003 a o zrušení směrnice Rady 79/373/EHS, směrnice Komise 80/511/EHS, směrnice Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutí Komise 2004/217/ES (Úř. věst. L 229, 1.9.2009, s. 1).

rozhodnutím Komise 2014/955/EU⁽¹⁾ ve znění platném ke dni 4. července 2018. Odpad, který spadá do jiných kapitol tohoto seznamu, se nepovažuje za komunální odpad kromě případů, kdy komunální odpad prochází úpravou a jsou mu přiděleny kódy uvedené v kapitole 19 tohoto seznamu. Členské státy mohou využít příslušné kategorie uvedeného seznamu pro statistické účely. Definice komunálního odpadu v této směrnici se zavádí za účelem určení rozsahu uplatňování cílů v oblasti přípravy k opětovnému použití a recyklace a pravidel pro jejich výpočet. Je neutrální z hlediska toho, zda provozovatel, jenž s odpady nakládá, je veřejným nebo soukromým subjektem, a zahrnuje tudíž odpad z domácností a z jiných zdrojů, s kterým je nakládáno obcemi nebo z jejich pověření nebo přímo soukromými hospodářskými subjekty.

- (11) Zatímco definice stavebního a demoličního odpadu odkazuje na odpad pocházející ze stavebních a demoličních činností obecně, zahrnuje také odpad pocházející z menších, svépomocí prováděných stavebních a demoličních činností v rámci soukromých domácností. Stavební a demoliční odpad by měl být chápán jako odpovídající druhům odpadů zahrnutým v kapitole 17 seznamu odpadů stanoveného rozhodnutím 2014/955/EU ve znění platném ke dni 4. července 2018.
- (12) Měla by být zavedena definice materiálového využití s cílem pokrýt jiné formy využití než energetické využití a přepracování odpadu do materiálů používaných jako paliva nebo jiné prostředky k výrobě energie. Zahrnuje přípravu k opětovnému použití, recyklaci a zaspávání a jiné způsoby materiálového využití, jako je přepracování odpadu do druhotných surovin pro technické účely při výstavbě silnic nebo jiné infrastruktury. V závislosti na konkrétních okolnostech může takové přepracování naplňovat definici recyklace, pokud je využití materiálů založeno na řádné kontrole kvality a vyhovuje všem příslušným standardům, normám, specifikacím a požadavkům na ochranu životního prostředí a zdraví u konkrétního použití.
- (13) Měla by být zavedena definice zaspávání s cílem vyjasnit, že se jím rozumí jakýkoli způsob využití vhodného nikoliv nebezpečného odpadu pro účely rekultivace vytěžených oblastí nebo pro technické účely při terénních úpravách. Odpad používaný k zaspávání by měl být omezen na množství nezbytně nutné pro dosažení těchto účelů.
- (14) Měla by být zavedena definice systému rozšířené odpovědnosti výrobce s cílem vyjasnit, že se jím rozumí soubor opatření přijatých členskými státy, která vyžadují, aby výrobci nesli finanční nebo organizační odpovědnost za nakládání s výrobkem v rámci jeho životního cyklu a i poté, co se stal odpadem, včetně postupů tříděného sběru, třídění a zpracování. Tato povinnost může také zahrnovat organizační odpovědnost a odpovědnost přispívat k předcházení vzniku odpadů a k opětovné použitelnosti a recyklaci výrobků. Výrobci mohou vykonávat povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce individuálně nebo kolektivně.
- (15) S cílem přispět k dosažení cílů stanovených ve směrnici 2008/98/ES by členské státy měly využívat ekonomické nástroje a další opatření s cílem vytvářet pobídky k uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady, jejichž příklady jsou uvedeny v příloze IVa, které mimo jiné zahrnují poplatky za ukládání na skládkách a za spalování, režimy plateb podle množství odpadu, systémy rozšířené odpovědnosti výrobce, usnadnění darování potravin a pobídky pro místní orgány, nebo jiných vhodných nástrojů a opatření.
- (16) Za účelem prosazování udržitelného využívání zdrojů a průmyslové symbiózy by členské státy měly přijmout vhodná opatření s cílem usnadnit uznání látky nebo předmětu získaného z výrobního postupu, jehož prvotním cílem není výroba uvedené látky nebo předmětu, za vedlejší produkt za předpokladu, že jsou dodrženy harmonizované podmínky stanovené na úrovni Unie. Komisi by měla být svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty za účelem stanovení podrobných kritérií pro uplatňování statusu vedlejšího produktu, přičemž by měla upřednostňovat opakovatelné postupy průmyslové symbiózy.
- (17) Aby se hospodářským subjektům na trzích s druhotnými surovinami poskytla větší jistota ohledně toho, zda látky nebo předměty jsou, anebo nejsou odpadem, a podpořily se rovné podmínky, je důležité, aby členské státy přijaly vhodná opatření s cílem zajistit, aby odpad, který prošel postupem využití, nebyl již nadále považován za odpad, splňuje-li všechny podmínky stanovené v čl. 6 odst. 1 směrnice 2008/98/ES ve znění této směrnice. Tato opatření mohou zahrnovat přijetí právních předpisů provádějících tyto podmínky s podporou postupů pro jejich provádění, jako je zavedení kritérií pro určení, kdy odpad přestává být odpadem, pro konkrétní materiály a způsoby použití, pokyny, rozhodnutí v jednotlivých případech a další postupy za účelem ad hoc uplatňování harmonizovaných podmínek zavedených na úrovni Unie. Tato opatření by měla zahrnovat ustanovení týkající se vymáhání s cílem ověřit, že odpad, který přestal být odpadem v důsledku postupu využití, je v souladu s právem Unie v oblasti nakládání s odpady, chemickými látkami a výrobky, přičemž se zvláště upřednostňují toky odpadů, které představují vyšší riziko pro lidské zdraví a životní prostředí vzhledem k povaze a objemu těchto toků odpadu, odpady,

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2014/955/EU ze dne 18. prosince 2014, kterým se mění rozhodnutí 2000/532/ES o seznamu odpadů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES (Úř. věst. L 370, 30.12.2014, s. 44).

na něž se vztahují inovační způsoby využití, nebo odpady, které se využívají za účelem následného dalšího použití v jiných členských státech. Opatření mohou také zahrnovat stanovení požadavků na provozovatele využívající odpad nebo držitele využívaných odpadních materiálů s cílem prokázat soulad s podmínkami stanovenými v čl. 6 odst. 1 směrnice 2008/98/ES ve znění této směrnice. Aby se předcházelo nedovolené přepravě odpadu a zvýšilo se povědomí mezi členskými státy a hospodářskými subjekty, měly by být přístupy členských států ohledně stavu, kdy odpad přestává být odpadem, více transparentní, zejména s ohledem na jejich individuální rozhodnutí a na výsledek ověřování příslušnými orgány i na konkrétní zájmy členských států a příslušných orgánů ohledně určitých toků odpadu. Konečné určení toho, zda jsou splněny podmínky stanovené v článku 5 nebo v článku 6 směrnice 2008/98/ES ve znění této směrnice, zůstávají ve vylučné pravomoci členského státu na základě všech příslušných informací, které poskytl držitel materiálu nebo odpadu.

- (18) Komisi by měly být svěřeny prováděcí pravomoci s cílem zavést podrobná kritéria pro uplatňování stavu, kdy odpad přestává být odpadem. V této souvislosti by měla být zvažována specifická kritéria stanovující, kdy odpad přestává být odpadem, alespoň pro kameniva, papír, pneumatiky a textilie.
- (19) Uplatňováním pravidel pro vedlejší produkty a stav, kdy odpad přestává být odpadem, by neměly být dotčeny jiné právní předpisy Unie, zejména článek 28 a čl. 50 odst. 4a a 4b nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ⁽¹⁾ o přepravě odpadů, právní předpisy o chemických látkách a právní předpisy o uvádění některých výrobků na trh. Stav, kdy odpad přestává být odpadem, lze dosáhnout pouze tehdy, pokud jsou látky nebo předměty v souladu s příslušnými požadavky použitelnými pro výrobky. Pravidla pro stav, kdy odpad přestává být odpadem, mohou být stanovena právními předpisy týkajícími se jednotlivých výrobků.
- (20) Členské státy by měly přijmout odpovídající opatření s cílem podpořit vývoj, výrobu, používání a uvádění na trh takových výrobků a částí výrobků, které jsou vhodné pro opakované použití, obsahují recyklované materiály, jsou trvanlivé po technické stránce, jsou snadno opravitelné a jsou, poté co se stanou odpadem, vhodné pro přípravu k opětovnému použití a recyklaci, aby se usnadnilo náležité uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady, aniž by se narušil volný pohyb zboží na vnitřním trhu. Tato opatření by měla zohlednit dopady výrobků během jejich celého životního cyklu, hierarchie způsobů nakládání s odpady, a případně potenciál pro opakovanou recyklaci.
- (21) Nezbytnou součástí účinného nakládání s odpady jsou systémy rozšířené odpovědnosti výrobce. Avšak jejich efektivnost a výkonnost se mezi jednotlivými členskými státy značně liší. Je proto nezbytné stanovit pro takovéto systémy rozšířené odpovědnosti výrobce minimální požadavky na fungování a vyjasnit, že se tyto požadavky uplatňují také na systémy rozšířené odpovědnosti výrobce zavedené v souladu s jinými legislativními akty Unie, zejména se směrnicemi Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES ⁽²⁾, 2006/66/ES ⁽³⁾ a 2012/19/EU ⁽⁴⁾, dodatečně k požadavkům již stanoveným v uvedených aktech, není-li výslovně uvedeno jinak. Je nutné rozlišovat mezi těmito obecnými minimálními požadavky, které se použijí pro všechny systémy, a požadavky, které se použijí pouze na organizace vykonávající povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobců. Pokud členské státy nerozhodnou jinak, obecné minimální požadavky pro systémy rozšířené odpovědnosti výrobce se nepoužijí na systémy, které neodpovídají definici systému rozšířené odpovědnosti výrobce.
- (22) Obecné minimální požadavky by měly snížit náklady a podpořit výkonnost a měly by zajistit rovné podmínky, a to i pro malé a střední podniky a podniky působící v oblasti elektronického obchodu, a zamezit překážkám bránícím hladkému fungování vnitřního trhu. Měly by také napomoci zahrnutí nákladů souvisejících s ukončením životnosti výrobku do cen výrobků a motivovat výrobce při navrhování svých výrobků, aby brali v potaz jejich recyklovatelnost, opětovnou použitelnost, opravitelnost a přítomnost nebezpečných látek. Tyto požadavky by měly celkově zlepšit řízení a transparentnost systémů rozšířené odpovědnosti výrobce a snížit možnost střetu zájmů mezi

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1013/2006 ze dne 14. června 2006 o přepravě odpadů (Úř. věst. L 190, 12.7.2006, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/53/ES ze dne 18. září 2000 o vozidlech s ukončenou životností (Úř. věst. L 269, 21.10.2000, s. 34).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/66/ES ze dne 6. září 2006 o bateriích a akumulátorech a odpadních bateriích a akumulátorech a o zrušení směrnice 91/157/EHS (Úř. věst. L 266, 26.9.2006, s. 1).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) (Úř. věst. L 197, 24.7.2012, s. 38).

organizacemi vykonávajícími povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobců a zpracovatelů odpadů, s nimiž mají tyto organizace smluvní vztahy. Tyto požadavky by se měly uplatnit na nové i stávající systémy rozšířené odpovědnosti výrobce. Je však nezbytné přechodné období, aby stávající systémy rozšířené odpovědnosti výrobce mohly přizpůsobit své struktury a postupy novým požadavkům.

- (23) Veřejné orgány hrají významnou úlohu při organizaci sběru a zpracování komunálního odpadu a v související komunikaci s občany. Ustanovení týkající se finanční odpovědnosti výrobců zavedená jako součást obecných minimálních požadavků na systémy rozšířené odpovědnosti výrobce by se měla uplatňovat, aniž by byly dotčeny pravomoci veřejných orgánů, pokud jde o sběr a zpracování komunálního odpadu.
- (24) V případech, kdy veřejné orgány odpovídají za zajištění provozních aspektů nakládání s odpady z výrobků podléhajících systémům rozšířené odpovědnosti výrobců, by se měly tyto služby poskytovat nákladově efektivním způsobem a finanční odpovědnost výrobců by neměla překročit náklady nezbytné na poskytování těchto služeb. Takové náklady by měly být zavedeny transparentním způsobem mezi dotčenými subjekty včetně výrobců, jejich organizací a veřejných orgánů.
- (25) Aby se zajistilo řádné nakládání s odpady v případě, kdy výrobci nebo organizace vykonávající povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobců odpovídají za nakládání s odpady z výrobků, které uvádějí na trh, měly by zajistit kontinuitu služeb nakládání s odpady během celého roku i tehdy, kdy jsou splněny cíle, které se na ně uplatňují. Neměly by také tyto služby omezovat z hlediska územního, výrobkového a materiálového pokrytí na oblasti, kde je sběr odpadů a nakládání s nimi nejziskovější.
- (26) Výrobci by měli hradit náklady nezbytné ke splnění cílů nakládání s odpady a dalších cílů, včetně předcházení vzniku odpadů, stanovených pro příslušný systém rozšířené odpovědnosti výrobce. Za přísných podmínek mohou být tyto náklady sdíleny s původními původci odpadů nebo distributory, pokud je to odůvodněno potřebou zajistit řádné nakládání s odpady a ekonomickou životaschopnost systému rozšířené odpovědnosti výrobce.
- (27) Komise by měla přijmout pokyny týkající se úprav finančních příspěvků výrobců do systémů rozšířené odpovědnosti výrobce, aby členským státům poskytla pomoc při provádění této směrnice za účelem usnadnění fungování vnitřního trhu. V zájmu zajištění soudržnosti vnitřního trhu by Komise měla mít možnost přijmout za tímto účelem harmonizovaná kritéria prostřednictvím prováděcích aktů.
- (28) Pověření zástupci ustavení s cílem vykonávat povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce mohou podléhat požadavkům, které členskému státu, na jehož území jsou usazeni, umožňují sledovat a ověřovat dodržování těchto povinností. Tyto požadavky by však neměly přesáhnout rámec požadavků, které se uplatňují na výrobce a organizace vykonávající povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobců, usazené v uvedeném členském státě.
- (29) Nejúčinnějším způsobem, jak zvýšit účinné využívání zdrojů a snížit dopad odpadů na životní prostředí, je předcházení vzniku odpadů. Je proto důležité, aby členské státy přijaly vhodná opatření za účelem předcházení vzniku odpadů a sledování a posuzování pokroku při provádění těchto opatření. Jako součást takových opatření by členské státy měly usnadňovat inovační výrobní, obchodní a spotřební modely, které snižují přítomnost nebezpečných látek v materiálech a výrobcích, podporují prodloužení životnosti výrobků a prosazují opětovné použití, včetně vytváření a podpory sítí pro opětovné použití a opravy, jako jsou sítě provozované podniky sociální ekonomiky, zálohových systémů a systémů zpětného odběru a včetně pobídek k repasování, úpravě a případně využívání použitých výrobků k novému účelu a také ke sdíleným platformám. Aby se zajistilo jednotné měření celkového pokroku při provádění opatření pro předcházení vzniku odpadů, měly by být stanoveny společné ukazatele a cíle.

- (30) Podporou udržitelnosti ve výrobě a spotřebě lze významnou měrou přispět k předcházení vzniku odpadů. Členské státy by měly podniknout kroky, které spotřebitele na tuto skutečnost upozorní, a vybízet je k aktivnější účasti s cílem dosáhnout účinnějšího využívání zdrojů. Jako součást opatření ke snížení vzniku odpadů by členské státy měly zahrnout průběžné komunikační a vzdělávací iniciativy s cílem zvyšovat povědomí o otázkách souvisejících s předcházením vzniku odpadu a znečišťování odpadky a mohou využít zálohové systémy a stanovit kvantitativní cíle a poskytnout případně odpovídající hospodářské pobídky výrobcům.
- (31) Členské státy by měly přijmout opatření na podporu předcházení a omezování vzniku potravinového odpadu v souladu s Agendou pro udržitelný rozvoj 2030 přijatou Valným shromážděním Organizace spojených národů dne 25. září 2015, a zejména jejího cíle snížení celosvětového potravinového odpadu na obyvatele na úrovni maloobchodu a spotřebitelů a snížit plýtvání potravinami ve výrobních a dodavatelských řetězcích, včetně posklizňových ztrát, do roku 2030 na polovinu. Tato opatření by měla být zaměřena na předcházení vzniku a snižování potravinového odpadu v prvovýrobě, při zpracovávání a výrobě, v maloobchodě a jiných způsobech distribuce potravin, v restauracích a stravovacích službách a také v domácnostech. S cílem přispět k dosažení cíle udržitelného rozvoje OSN a zajistit postup k jeho dosahování by členské státy měly usilovat o dosažení indikativního celounijního cíle snížení potravinového odpadu do roku 2025 o 30 % a do roku 2030 o 50 %. Pokud jde o environmentální, sociální a hospodářský přínos předcházení vzniku potravinového odpadu, měly by členské státy stanovit konkrétní opatření k předcházení vzniku potravinového odpadu, včetně osvětových kampaní, které by názorně ukázaly, jak předcházet vzniku potravinového odpadu, a byly součástí jejich programů pro předcházení vzniku odpadu. Členské státy by měly měřit pokrok dosažený při snižování potravinového odpadu. Pro měření tohoto pokroku a usnadnění výměny osvědčených postupů v celé Unii mezi členskými státy i mezi provozovateli potravinářských podniků by měla být vytvořena společná metodika. Na základě takové metodiky by měly být každý rok podávány zprávy o úrovních potravinového odpadu.
- (32) V zájmu předcházení vzniku potravinového odpadu by členské státy měly poskytovat pobídky pro sběr neprodaných potravinářských výrobků ve všech stupních potravinového řetězce a pro jejich bezpečné přerozdělení, mimo jiné i dobročinným organizacím. V zájmu snižování potravinového odpadu by se také mělo zlepšit povědomí spotřebitelů o významu dat spotřeby a minimální trvanlivosti.
- (33) Odpadky, ať již ve městech, na venkově, v řekách a mořích nebo kdekoli jinde, mají přímý i nepřímý škodlivý dopad na životní prostředí, na životní podmínky občanů a na hospodářství a náklady na jejich odklizení představují pro společnost zbytečnou ekonomickou zátěž. Členské státy by měly přijmout opatření zaměřená na předcházení všem formám svévolného opuštění, nepovoleného ukládání nebo vypouštění odpadů a nekontrolovaného nakládání s nimi nebo jiným formám zbavování se odpadu. Členské státy měly přijmout také opatření k úklidu odpadků v životním prostředí, bez ohledu na jejich zdroj nebo velikost a bez ohledu na to, zda byl odpad vyhozen úmyslně nebo z nedbalosti. Opatření za účelem předcházení a omezování znečišťování odpadky z výrobků, které jsou hlavními zdroji znečištění odpadky v přírodním a mořském prostředí, by mohla mimo jiné spočívat ve zlepšování infrastruktury a postupů nakládání s odpady, v ekonomických nástrojích a osvětových kampaních. Při zvažování opatření s restriktivními účinky na obchod uvnitř Unie by měly být členské státy schopny prokázat, že je dané opatření odpovídající pro dosažení záměru předcházení a omezování znečišťování odpadky v přírodním a mořském prostředí, že nepřesahuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle, a že nepředstavuje prostředek svévolné diskriminace nebo zastřené omezování obchodu mezi členskými státy.
- (34) Boj proti znečišťování odpadky by měl být sdíleným úsilím příslušných orgánů, výrobců a spotřebitelů. Spotřebitelům by měly být poskytovány pobídky k tomu, aby změnili své chování, mimo jiné prostřednictvím vzdělávání a osvěty, přičemž výrobci by měli prosazovat udržitelné využívání svých výrobků a přispívat k náležitému nakládání se svými výrobky v souvislosti s ukončením jejich životnosti.
- (35) Znečištění mořského prostředí odpadky představuje zvláště naléhavý problém a členské státy by měly přijmout opatření s cílem zastavit znečištění moří odpadky v Unii, čímž by přispěly k cíli Agendy pro udržitelný rozvoj 2030 přijaté Valným shromážděním OSN dne 25. září 2015 usilující o prevenci a významné snížení všech typů znečištění moří do roku 2025, zejména z pozemních činností, včetně odpadu v mořích a znečištění živinami. Vzhledem k tomu, že odpadky v mořích, zvláště plasty, pochází z velké části z pozemních činností a jsou důsledkem špatných postupů a infrastruktury pro nakládání s pevnými odpady, odhazování odpadků ze strany občanů a nedostatečného veřejného povědomí, měla by být v programech předcházení vzniku odpadů a plánech pro nakládání s odpady stanovena konkrétní opatření. Tato opatření by mohla přispět k cíli dosáhnout dobrého

stavu mořského prostředí do roku 2020, jak je stanoveno ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES⁽¹⁾. V souladu s uvedenou směrnicí se od členských států požaduje, aby zavedly specifické strategie a opatření a aby je každých šest let aktualizovaly. Také se od nich požaduje, aby počínaje rokem 2018 pravidelně podávaly zprávy o pokroku k zachování či dosažení cíle dobrého stavu prostředí. Opatření k řešení problematiky znečištění odpadky uvedená ve směrnici 2008/98/ES by proto měla být koordinována s opatřeními, která se požadují v rámci směrnice 2008/56/ES a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES⁽²⁾.

- (36) Určité suroviny jsou pro hospodářství Unie velmi důležité a jejich dodávky jsou spojeny s vysokým rizikem. V zájmu zabezpečení dodávek těchto surovin a v souladu s iniciativou v oblasti surovin založenou sdělením Komise ze dne 4. listopadu 2008 nazvaným „Iniciativa v oblasti surovin - Uspokojení kritických potřeb pro růst a zaměstnanost v Evropě“ a cíli Evropského parlamentu pro inovační partnerství v oblasti surovin by členské státy měly přijmout opatření k podpoře opětovného použití výrobků, které představují hlavní zdroje kritických surovin, s cílem předcházet tomu, aby se z těchto surovin stal odpad. Komise v této souvislosti vypracovala seznam takových surovin pro Unii ve svém sdělení ze dne 13. září 2017 o „seznamu kritických surovin pro EU z roku 2017“ a tento seznam pravidelně přezkoumává.
- (37) K zajištění další podpory účinného provádění iniciativy v oblasti surovin by členské státy měly přijmout i opatření k zajištění co nejlepšího nakládání s odpady obsahujícími významné množství kritických surovin s přihlédnutím k ekonomické a technické proveditelnosti a přínosům pro životní prostředí a zdraví. Do svých plánů pro nakládání s odpady by měly zahrnout i vhodná vnitrostátní opatření týkající se sběru, třídění a využití odpadů obsahujících významné množství těchto surovin. Tato opatření by měla být do plánů pro nakládání s odpady zahrnuta při jejich první aktualizaci následující po vstupu této směrnice v platnost. Komise by měla poskytnout informace o příslušných skupinách výrobků a tocích odpadů na úrovni Unie. Poskytnutí těchto informací nebrání však členským státům přijímat opatření pro jiné suroviny, jež považují za důležité pro své národní hospodářství.
- (38) Když se výrobky, materiály a látky stanou odpadem, může přítomnost nebezpečných látek vést k tomu, že je tento odpad nevhodný pro recyklaci nebo pro produkci vysoce kvalitních druhotných surovin. Proto, v souladu se 7. akčním programem pro životní prostředí, který vyzývá k rozvoji cyklů netoxických materiálů, je nezbytné prosazovat opatření s cílem snížit obsah nebezpečných látek v materiálech a výrobcích, včetně recyklovaných materiálů, a zajistit, aby se během celého životního cyklu výrobků a materiálů sdělovaly dostatečné informace o přítomnosti nebezpečných látek a zvláště látek vzbuzujících mimořádné obavy. Pro dosažení těchto záměrů je nezbytné zlepšit soudržnost práva Unie v oblastech nakládání s odpady, chemických látek a výrobků a stanovit, že úlohou Evropské agentury pro chemické látky bude zajistit, aby informace o přítomnosti látek vzbuzujících mimořádné obavy byly dostupné během celého životního cyklu výrobků a materiálů, a to i poté, co se stanou odpadem.
- (39) Lepší využívání zdrojů by mohlo přinést podstatné čisté úspory podnikům Unie, veřejným orgánům a spotřebitelům a současně snížit celkové roční emise skleníkových plynů. Komise by proto do konce roku 2018 měla navrhnout hlavní ukazatel a stupnici dílčích ukazatelů účinnosti zdrojů za účelem sledování pokroku směrem k cíli, jímž je účinnější využívání zdrojů na úrovni Unie.
- (40) Podpora udržitelné bioekonomiky může přispět ke snížení závislosti Unie na dovážených surovinách. Recyklovatelné výrobky z biologických materiálů a kompostovatelné biologicky rozložitelné výrobky by proto mohly znamenat příležitost ke stimulaci dalšího výzkumu a inovací a možnost nahradit suroviny založené na fosilních palivech obnovitelnými zdroji.
- (41) Aby se zabránilo zpracování odpadů, které by uzavřelo zdroje v nižších úrovních hierarchie způsobů nakládání s odpady, zvýšila se míra přípravy k opětovnému použití a recyklace, umožnila se recyklace vysoké kvality a podpořilo se využívání kvalitních druhotných surovin, měly by členské státy zajistit lepší dodržování povinnosti tříděného sběru podle čl. 10 odst. 2 a čl. 11 odst. 1 směrnice 2008/98/ES, včetně povinnosti vytvořit tříděný sběr alespoň pro papír, kov, plasty a sklo, kterou členské státy měly splnit do roku 2015, a měly by zavést tříděný

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) (Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

sběr biologického odpadu, nebezpečného odpadu pocházejícího z domácností a textilního odpadu. Na nebezpečný biologický odpad a obalový odpad obsahující nebezpečné látky by se případně měly vztahovat specifické požadavky na sběr.

- (42) Tříděného sběru by se mohlo dosáhnout sběrem dům od domu, systémy přinášení a přijímání nebo jinými úpravami sběru. Ačkoli povinnost tříděného sběru vyžaduje, aby byl odpad oddělen podle druhu a povahy, mělo by být možné sbírat některé druhy odpadu společně, pokud to nebrání vysoce kvalitní recyklaci nebo jinému využití odpadu v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady. Členskými státy by také mělo být povoleno se odchýlit od obecné povinnosti tříděného sběru v jiných řádně odůvodněných případech, například pokud tříděný sběr konkrétních toků odpadu ve vzdálených a řídko osídlených oblastech zapříčiňuje negativní dopady na životní prostředí, které převažují nad jeho celkovými environmentálními přínosy, nebo vede k nepřiměřeným ekonomickým nákladům. Při posuzování případů, v nichž by ekonomické náklady mohly být nepřiměřené, by členské státy měly vzít v úvahu celkové hospodářské přínosy tříděného sběru, také pokud jde o zabránění přímým nákladům a nákladům za nepříznivé environmentální a zdravotní dopady v souvislosti se sběrem a zpracováním smíšeného odpadu, příjmy z prodeje druhotných surovin a možnost rozvíjet trhy pro takové materiály, a také příspěvky původců odpadu a výrobců, které by mohly dále zvýšit nákladovou efektivnost systémů nakládání s odpady.
- (43) Cíle v oblasti přípravy k opětovnému použití a recyklace komunálního odpadu by měly být zvýšeny, aby měly podstatné environmentální, hospodářské a sociální přínosy a aby urychlily přechod na oběhové hospodářství.
- (44) Postupným navyšováním stávajících cílů v oblasti přípravy k opětovnému použití a recyklace komunálního odpadu by se mělo zajistit, aby ekonomicky hodnotné odpadní materiály byly účinně připravovány k opětovnému použití či recyklovány, přičemž musí být zajištěna vysoká úroveň ochrany lidského zdraví a životního prostředí, a ekonomicky hodnotné materiály nacházející se v odpadech byly vraceny do evropského hospodářství, a aby tak bylo dosaženo pokroku při provádění iniciativy v oblasti surovin a vytváření oběhového hospodářství.
- (45) Existují velké rozdíly mezi členskými státy týkající se jejich výkonnosti při nakládání s odpady, zejména pokud jde o recyklaci komunálního odpadu. Aby se tyto rozdíly zohlednily, mělo by se členskými státy, které podle údajů ze společného dotazníku OECD a Eurostatu v roce 2013 připravovaly k opětovnému použití a recyklovaly méně než 20 % svého komunálního odpadu nebo uložily na skládky více než 60 % svého komunálního odpadu, umožnit, aby se rozhodly o odkladu termínu k tomu, aby mohly dodržet cíle v oblasti přípravy k opětovnému použití a recyklace stanovené pro roky 2025, 2030 a 2035. Uvedené členské státy by měly vzhledem k průměrným ročním mírám pokroku, které v nich byly zjištěny během uplynulých patnácti let, zvýšit své recyklační kapacity na úroveň, které významně přesahují průměry dosahované v minulosti. Aby se zajistilo dosahování trvalého pokroku směrem ke stanoveným cílům a aby se včas řešily nedostatky v provádění, měly by členské státy, které využívají odkladu, splnit přechodné cíle a na základě podrobných kritérií vypracovat plán provádění.
- (46) Aby se zajistila spolehlivost údajů, je důležité stanovit přesněji pravidla, podle nichž by měly členské státy podávat zprávy o tom, co je účinně recyklováno a připraveno k opětovnému použití a může být započteno k dosažení cílů. Výpočet cílů v oblasti recyklace by měl vycházet z hmotnosti komunálního odpadu, který vstupuje do recyklace. Obecně by ke skutečnému zjištění hmotnosti komunálního odpadu, který má být započítán jako recyklováný, mělo dojít na vstupu komunálního odpadu do postupu recyklace. Pro snížení administrativní zátěže by však členskými státy mělo být při dodržení přísných podmínek a odchýlně od obecného pravidla umožněno, aby určily hmotnost recyklovaného komunálního odpadu na základě měření výstupu z jakéhokoli způsobu třídění. Ztráty materiálů, k nimž dochází před vstupem odpadu do postupu recyklace, například kvůli třídění nebo jiným předběžným postupům, by neměly být zahrnuty do množství odpadu vykázaného jako recyklováný. Tyto ztráty lze určit na základě elektronických registrů, technických specifikací, podrobných pravidel výpočtu průměrné míry ztráty pro různé toky odpadu nebo jiných odpovídajících opatření. Členské státy by měly o takových opatřeních informovat ve zprávách o kontrole kvality, které doprovázejí údaje o recyklaci odpadu, jež předkládají Komisi. Průměrná míra ztrát by měla být stanovena pokud možno na úrovni jednotlivých třídících zařízení a měla by být

spojena s různými hlavními druhy odpadu, různými zdroji (jako jsou domácnosti či obchody), různými systémy sběru a různými druhy třídění. Průměrné míry ztrát by mělo být možné použít pouze v případech, kdy nejsou dostupné jiné spolehlivé údaje, zejména v souvislosti s přepravou a vývozem odpadu. Ztráty materiálů či látek na hmotnosti v důsledku fyzikálních procesů nebo procesů chemické přeměny, které jsou součástí postupu recyklace, při němž jsou odpadové materiály skutečně přepracovány na výrobky, materiály či látky, by neměly být odečítány od hmotnosti odpadu, který se vykazuje jako recyklovaný.

- (47) Po sladění definic obsažených ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES⁽¹⁾ a směrnicích 2000/53/EC, 2006/66/ES, 2008/98/ES a 2012/19/EU již není dále nezbytné ustanovení článku 6 směrnice 2008/98/ES týkající se odpadu, který přestává být odpadem též pro účely cílů v oblasti využití a recyklace stanovených v uvedených směrnicích. Materiály, které přestávají být odpadem v důsledku jejich využití nebo recyklace, mají být započteny pro dosažení příslušných cílů v oblasti využití nebo recyklace stanovených v uvedených směrnicích v souladu s použitelnými metodami výpočtu. Materiály, které po předúpravě před přepracováním přestaly být odpadem, mohou být započítány jako recyklované, pokud jsou určeny k následnému přepracování ve výrobky, materiály nebo látky, ať již pro původní nebo pro jiný účel. K dosažení cílů v oblasti recyklace by neměly být započítány materiály, které již přestaly být odpadem a které mají být použity jako palivo nebo jiné prostředky k výrobě energie, které jsou zasypany nebo odstraněny, nebo které mají být použity jakýmkoli jiným postupem, který má stejný účel jako využití odpadu jiné než příprava k opětovnému použití a recyklace.
- (48) Pokud se výpočet míry recyklace uplatní na aerobní nebo anaerobní zpracování biologicky rozložitelného odpadu, objem odpadu, který vstupuje do aerobního nebo anaerobního zpracování, lze započítat jako recyklovaný odpad, pokud při takovémto zpracování vzniká výstup, který se má použít jako recyklovaný produkt, materiál nebo látka. Ačkoli výstupem takového zpracování je nejčastěji kompost nebo digestát, bylo by možné vzít v úvahu i jiný výstup, pokud obsahuje srovnatelná množství recyklovaného obsahu ve vztahu k množství zpracovaného biologicky rozložitelného odpadu. V jiných případech, v souladu s definicí recyklace, by k dosažení cílů v oblasti recyklace nemělo být započítáváno přepracování biologicky rozložitelného odpadu na materiály, které se mají použít jako palivo nebo jiné prostředky k výrobě energie, které jsou odstraněny, nebo které mají být použity jakýmkoli jiným postupem, který má stejný účel jako využití odpadu jiné než příprava k opětovnému použití a recyklace.
- (49) Pro účely výpočtu toho, zda bylo dosaženo cílů v oblasti přípravy k opětovnému použití a recyklace, by členské státy měly mít možnost brát v úvahu recyklaci kovů, které se vytrídí po spalování komunálního odpadu. S cílem zajistit jednotný výpočet těchto údajů by Komise měla přijmout podrobná pravidla pro kvalitativní kritéria pro recyklované kovy a pro výpočet, kontrolu a předkládání údajů.
- (50) V případě vývozu odpadu z Unie za účelem přípravy k opětovnému použití nebo recyklace by měly členské státy účinně využívat kontrolních pravomocí stanovených v čl. 50 odst. 4c nařízení (ES) č. 1013/2006 s cílem požadovat doklady pro zjištění toho, zda je dodávka určena pro způsoby využití, které jsou v souladu s článkem 49 uvedeného nařízení, tedy že s odpadem bude nakládáno způsobem šetrným k životnímu prostředí v zařízení, které je provozováno v souladu s normami na ochranu lidského zdraví a životního prostředí, které všeobecně odpovídají normám stanoveným právními předpisy Unie. Při provádění tohoto úkolu by mohly členské státy spolupracovat s jinými příslušnými subjekty, jako jsou příslušné orgány v zemi určení, nezávislé kontrolní orgány třetí strany nebo organizace vykonávající povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobců, zřízené v rámci systémů rozšířené odpovědnosti výrobce, které by mohly provádět fyzické a jiné kontroly zařízení ve třetích zemích. Ve zprávě o kontrole kvality, jež je připojena k údajům o dosažení cílů, by měly členské státy informovat o opatřeních za účelem plnění povinnosti zajistit, aby byl odpad vyvážený z Unie za všeobecně rovnocenných podmínek, jaké jsou vyžadovány na základě příslušných právních předpisů Unie v oblasti životního prostředí.
- (51) Za účelem zajištění lepšího, včasějšího a jednoduššího provedení této směrnice a předjímání jakýchkoli problémů při provádění by měl být zaveden systém zpráv včasného varování k odhalování nedostatků a přijímání opatření před uplynutím lhůt pro splnění cílů.
- (52) Průmyslové odpady, určité části odpadu z obchodu a těžební odpad jsou mimořádně rozmanité, pokud jde o složení a objem, a velmi rozdílné v závislosti na ekonomické struktuře členského státu, struktuře průmyslového nebo obchodního odvětví, v němž odpad vzniká, a hustotě průmyslových podniků či obchodů v dané zeměpisné oblasti. U většiny průmyslových odpadů a těžebních odpadů se proto považuje za vhodné řešení přístup zaměřený na průmysl s využitím referenčních dokumentů o nejlepších dostupných technikách a podobných nástrojů, pokud jde o řešení záležitostí souvisejících s nakládáním s daným druhem odpadů. Na průmyslové a obchodní obalové

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 94/62/ES ze dne 20. prosince 1994 o obalech a obalových odpadech (Úř. věst. L 365, 31.12.1994, s. 10).

odpady by se však i nadále měly vztahovat požadavky stanovené ve směrnicích 94/62/ES a 2008/98/ES včetně příslušných zdokonalení. S cílem dále využívat potenciál ke zvýšení přípravy k opětovnému použití a recyklace u odpadu z obchodu, nikoli nebezpečného průmyslového odpadu a jiných klíčových toků odpadu by Komise měla zvážit stanovení cílů pro tyto toky odpadu.

- (53) Aby se zajistilo trvalé plnění cílů práva Unie v oblasti nakládání s odpady, je důležité, aby Komise přezkoumala způsoby odstraňování odpadu uvedené v příloze I směrnice 2008/98/ES. Tento přezkum by měl být proveden s ohledem na článek 13 uvedené směrnice a zohlednit zároveň příslušné informace, jako je vývoj na mezinárodní úrovni, zejména ve vztahu k Basilejské úmluvě ze dne 22. března 1989 o kontrole pohybu nebezpečných odpadů přes hranice států a jejich zneškodňování⁽¹⁾.
- (54) Nebezpečný odpad pocházející z domácností, jako je nebezpečný odpad z barev, laků, rozpouštědel nebo čisticích prostředků, by měl také podléhat tříděnému sběru, aby se zabránilo kontaminaci komunálního odpadu složkami nebezpečného odpadu, který by mohl snížit recyklační kvalitu, a aby se zajistilo nakládání s tímto nebezpečným odpadem, které je šetrné k životnímu prostředí. V tomto ohledu již platí zvláštní povinnosti sběru pro odpady z elektrických a elektronických zařízení a odpadní baterie a akumulátory pocházející z domácností.
- (55) Tříděný sběr odpadních olejů a předcházení jejich mísení s jinými druhy odpadu nebo látkami je zásadní pro zajištění toho, aby jejich zpracování představovalo nejlepší celkový výsledek z hlediska životního prostředí. Při zpracování odpadních olejů by měla být upřednostňována jejich regenerace nebo případně jiné postupy recyklace, které poskytují rovnocenný nebo lepší celkový výsledek z hlediska životního prostředí než regenerace. S cílem dále zlepšovat nakládání s odpadními oleji by Komise měla zvážit a případně navrhnout opatření za účelem zlepšení zpracování odpadních olejů, včetně kvantitativních cílů pro jejich regeneraci. Při přezkumu by se měla věnovat pozornost možnostem zpracování, pokud jde o regeneraci odpadních olejů a kvalitu a konečné využití regenerovaných a recyklovaných výrobků.
- (56) Aby se zabránilo zpracování odpadů, které by uzavřelo zdroje v nižších úrovních hierarchie způsobů nakládání s odpady, umožnila se recyklace vysoké kvality a podpořila se využívání kvalitních druhotných surovin, měly by členské státy zajistit, aby byl prováděn tříděný sběr biologického odpadu a tento odpad procházel recyklací způsobem, který bude splňovat vysokou úroveň ochrany životního prostředí a jeho výstup bude odpovídat příslušným normám v oblasti vysoké kvality.
- (57) Tato směrnice stanoví dlouhodobé cíle týkající se nakládání s odpady v Unii a poskytuje hospodářským subjektům a členským státům jasné vodítko pro směřování investic, které jsou nezbytné pro dosažení těchto cílů. Při přípravě vnitrostátních plánů pro nakládání s odpady a plánování investic do infrastruktury pro nakládání s odpady by členské státy měly posoudit a zohlednit požadované investice a další finanční prostředky, mimo jiné pro místní orgány. Toto posouzení by mělo být zahrnuto do plánů pro nakládání s odpady nebo do jiných strategických dokumentů. V této souvislosti by členské státy měly náležitě využívat investice, a to též z fondů Unie, k upřednostnění předcházení vzniku odpadů, včetně opětovného použití, přípravy k opětovnému použití a recyklace, v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady. Komise by měla napomáhat příslušným orgánům při vytváření efektivního finančního rámce, mimo jiné využíváním fondů Unie, s cílem provádět požadavky této směrnice v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady a podporovat zavádění inovativních technologií a inovativního nakládání s odpady.
- (58) Řádné nakládání s nebezpečným odpadem představuje v Unii dosud problém a částečně chybějící údaje o zpracování tohoto odpadu. Je proto nezbytné posílit mechanismy vedení záznamů a sledovatelnosti vytvořením elektronických registrů nebezpečného odpadu v členských státech. V zájmu zjednodušení vedení záznamů pro podniky a správní orgány a zlepšení sledování toků odpadů v Unii by se elektronický sběr údajů měl v příslušných případech rozšířit i na ostatní druhy odpadů.
- (59) Ukázalo se, že zprávy o provádění, které členské státy vypracovávají každé tři roky, nejsou účinným nástrojem pro ověřování dodržování předpisů a zajištění správného provádění a vytvářejí zbytečnou administrativní zátěž. Je proto třeba zrušit ustanovení, která členským státům ukládají povinnost předkládat tyto zprávy. Místo nich by sledování dodržování předpisů mělo vycházet výhradně z údajů, které členské státy každý rok oznámí Komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 39, 16.2.1993, s. 3.

- (60) Údaje poskytnuté členskými státy mají pro Komisi zásadní význam při posuzování dodržování práva Unie v oblasti nakládání s odpady ze strany členských států. Kvalitu, spolehlivost a srovnatelnost údajů by mělo zlepšit zavedení jednotného kontaktního místa pro předávání veškerých údajů o odpadech, zrušení zastaralých požadavků na předkládání zpráv, porovnání vnitrostátních metodik předkládání zpráv a zavedení zprávy o kontrole kvality údajů. Při předkládání zpráv o dosažení cílů stanovených v legislativních aktech Unie v oblasti nakládání s odpady by proto měly členské státy používat nejnovější pravidla vypracovaná Komisí a metodiky vyvinuté vnitrostátními příslušnými orgány odpovědnými za provádění této směrnice.
- (61) Aby se usnadnil odpovídající výklad a provádění požadavků stanovených ve směrnici 2008/98/ES, je vhodné vypracovat a pravidelně přezkoumávat pokyny týkající se uvedených požadavků a zajistit výměnu informací a sdílení osvědčených postupů mezi členskými státy o praktickém uplatňování a vymáhání uvedených požadavků. Takové pokyny, výměna informací a sdílení osvědčených postupů by měly mimo jiné usnadnit společné porozumění a uplatňování definice „odpadu“ včetně pojmu „zbavení se“ v praxi, a měly by zohlednit modely oběhového hospodářství, v nichž jsou například určitá látka nebo předmět převáděny od jednoho držitele jinému držiteli bez úmyslu se jich zbavit.
- (62) Za účelem doplnění nebo změny směrnice 2008/98/ES by na Komisi měla být přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie, pokud jde o čl. 7 odst. 1, čl. 9 odst. 8, čl. 11a odst. 10, čl. 27 odst. 1 a 4 a čl. 38 odst. 2 a 3 uvedené směrnice, ve znění této směrnice. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (63) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení směrnice 2008/98/ES by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci, pokud jde o čl. 5 odst. 2, čl. 6 odst. 2, čl. 8 odst. 5, čl. 9 odst. 7, čl. 11a odst. 9, čl. 33 odst. 2, čl. 35 odst. 5 a čl. 37 odst. 7 uvedené směrnice ve znění této směrnice. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽²⁾.
- (64) Jelikož cílů této směrnice, totiž zlepšení nakládání s odpady v Unii a tím i přispění k zachování, ochraně a zlepšování kvality životního prostředí, zdraví oceánů a bezpečnosti potravin z mořských živočichů snížením znečištění moří odpadky a k uvážlivému a racionálnímu využívání přírodních zdrojů v Unii, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu rozsahu a účinků opatření, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (65) Směrnice 2008/98/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (66) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽³⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice do vnitrostátního práva o jeden či více dokumentů, které objasňují vztah mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních prováděcích nástrojů. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (67) Tato směrnice zohledňuje závazky stanovené v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů a měla by být prováděna a uplatňována v souladu s pokyny obsaženými v této dohodě,

(1) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

(2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

(3) Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny

Směrnice 2008/98/ES se mění takto:

1) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Touto směrnicí se stanoví opatření na ochranu životního prostředí a lidského zdraví předcházením vzniku odpadů, nepříznivým dopadům vzniku odpadů a nakládání s nimi nebo jejich omezováním a omezováním celkových dopadů využívání zdrojů a zlepšováním účinnosti tohoto využívání, což je klíčové pro přechod k oběhovému hospodářství a zajištění dlouhodobé konkurenceschopnosti Unie.“

2) V čl. 2 odst. 2 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„e) látky, které jsou určeny k použití jako krmné suroviny ve smyslu čl. 3 odst. 2 písm. g) nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 (*) a které nejsou tvořeny vedlejšími produkty živočišného původu, ani je neobsahují.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 767/2009 ze dne 13. července 2009 o uvádění na trh a používání krmiv, o změně nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1831/2003 a o zrušení směrnice Rady 79/373/EHS, směrnice Komise 80/511/EHS, směrnic Rady 82/471/EHS, 83/228/EHS, 93/74/EHS, 93/113/ES a 96/25/ES a rozhodnutí Komise 2004/217/ES (Úř. věst. L 229, 1.9.2009, s. 1).“

3) Článek 3 se mění takto:

a) vkládají se nové body, které znějí:

„2a) „nikoliv nebezpečným odpadem“ odpad, na který se nevztahuje bod 2;

2b) „komunálním odpadem“:

a) směsný odpad a tříděný odpad z domácností, zejména papír a lepenka, sklo, kovy, plasty, biologický odpad, dřevo, textil, obaly, odpadní elektrická a elektronická zařízení, odpadní baterie a akumulátory, a objemný odpad, zejména matrace a nábytek;

b) směsný odpad a tříděný odpad z jiných zdrojů, pokud je co do povahy a složení podobný odpadu z domácností;

Komunální odpad nezahrnuje odpad z výroby, zemědělství, lesnictví, rybolovu, septiků, kanalizační sítě a čistíren odpadních vod, včetně kalů, vozidla na konci životnosti ani stavební a demoliční odpad.

Touto definicí není dotčeno rozdělení povinností týkajících se nakládání s odpadem mezi veřejné a soukromé subjekty;

2c) „stavebním a demoličním odpadem“ odpad vznikající při stavebních a demoličních činnostech;“

b) bod 4 se nahrazuje tímto:

„4) „biologickým odpadem“ biologicky rozložitelné odpady ze zahrad a parků, potravinářské a kuchyňské odpady z domácností, kanceláří, restaurací, velkoobchodu, jídelen, stravovacích a maloobchodních zařízení a srovnatelný odpad ze zařízení potravinářského průmyslu;“

c) vkládá se nový bod, který zní:

„4a) „potravinovým odpadem“ veškeré potraviny ve smyslu článku 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 (*), které se staly odpadem;

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ze dne 28. ledna 2002, kterým se stanoví obecné zásady a požadavky potravinového práva, zřizuje se Evropský úřad pro bezpečnost potravin a stanoví postupy týkající se bezpečnosti potravin (Úř. věst. L 31, 1.2.2002, s. 1).“;

d) bod 9 se nahrazuje tímto:

„9) „nakládáním s odpady“ sběr, přeprava, využití (včetně třídění) a odstraňování odpadů, včetně dozoru nad těmito činnostmi a následné péče o místa odstranění a včetně činností prováděných obchodníkem nebo zprostředkovatelem;“

e) v bodě 12 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) obsah nebezpečných látek v materiálech a ve výrobcích;“

f) vkládá se nový bod, který zní:

„15a) „materiálovým využitím“ jakýkoli způsob využití jiný než energetické využití a přepracování na materiály, které mají být použity jako palivo nebo jiné prostředky k výrobě energie. Zahrnuje mimo jiné přípravu k opětovnému použití, recyklaci a zasypávání;“

g) vkládá se nový bod, který zní:

„17a) „zasypáváním“ jakýkoli způsob využití, při němž je vhodný nikoliv nebezpečný odpad použit pro účely rekultivace vytěžených oblastí nebo pro technické účely při terénních úpravách. Odpad použitý k zasypávání musí nahrazovat materiály, které nejsou odpadem, vyhovovat daným účelům a být omezen na množství nezbytně nutné pro dosažení uvedených účelů;“

h) doplňuje se nový bod, který zní:

„21) „systémem rozšířené odpovědnosti výrobce“ soubor opatření přijatých členskými státy, jejichž cílem je zajistit, aby výrobci nesli finanční odpovědnost nebo finanční a organizační odpovědnost za výrobek v rámci jeho životního cyklu i poté, co se stal odpadem.“

4) V článku 4 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. K vytváření pobídek k uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady využívají členské státy ekonomické nástroje a další opatření, jejichž příklady jsou uvedeny v příloze IVa, nebo jiné vhodné nástroje a opatření.“

5) Článek 5 se mění takto:

a) v odstavci 1 se větě nahrazuje tímto:

„1. Členské státy přijmou vhodná opatření s cílem zajistit, aby látka nebo předmět vzniklé při výrobním procesu, jehož prvotním cílem není výroba této látky nebo předmětu, nebyly považovány za odpad, nýbrž za vedlejší produkt, jsou-li splněny tyto podmínky:“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Komise může přijmout prováděcí akty s cílem stanovit podrobná kritéria pro jednotné uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 na určité látky nebo předměty.

Tato podrobná kritéria zajistí vysokou úroveň ochrany životního prostředí a lidského zdraví a usnadní uvážlivé a racionální využívání přírodních zdrojů.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2. Při přijímání těchto prováděcích aktů vychází Komise z těch nejpřísnějších kritérií chránících životní prostředí, která přijaly členské státy v souladu s odstavcem 3 tohoto článku, a při vypracovávání podrobných kritérií upřednostňuje opakovatelné postupy průmyslové symbiózy.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Pokud nebyla kritéria stanovena na úrovni Unie podle odstavce 2, mohou členské státy samy stanovit podrobná kritéria pro uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 na určité látky nebo předměty.

Členské státy oznámí Komisi tato podrobná kritéria v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 (*), pokud to uvedená směrnice vyžaduje.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/1535 ze dne 9. září 2015 o postupu při poskytování informací v oblasti technických předpisů a předpisů pro služby informační společnosti (Úř. věst. L 241, 17.9.2015, s. 1).“

6) Článek 6 se mění takto:

a) odstavec 1 se mění takto:

i) návětí a písmeno a) se nahrazují tímto:

„1. Členské státy přijmou vhodná opatření s cílem zajistit, aby odpad, který byl předmětem recyklace nebo jiného způsobu využití, nebyl již nadále považován za odpad, splňuje-li tyto podmínky:

a) látka nebo předmět jsou určeny k využití ke konkrétním účelům;“

ii) druhý pododstavec se zrušuje;

b) odstavce 2, 3 a 4 se nahrazují tímto:

„2. Komise sleduje vývoj vnitrostátních kritérií pro určení, kdy odpad přestává být odpadem, v členských státech a hodnotí, zda je třeba vypracovat na tomto základě celounijní kritéria. Za tímto účelem Komise případně přijme prováděcí akty s cílem stanovit podrobná kritéria pro jednotné uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 na určité druhy odpadů.

Tato podrobná kritéria zajistí vysokou úroveň ochrany životního prostředí a lidského zdraví a usnadní uvážlivé a racionální využívání přírodních zdrojů. Zahrnují:

a) přípustný odpadní materiál vstupující do využití;

b) povolené postupy a techniky zpracování;

c) kvalitativní kritéria pro materiály, které přestaly být odpadem, které jsou výsledkem využití v souladu s platnými normami výrobků, v případě potřeby včetně mezních hodnot pro znečišťující látky;

d) požadavky na systém nakládání s odpady s cílem prokázat soulad s kritérii pro určení, kdy odpad přestává být odpadem, včetně kontroly kvality a vnitřní kontroly a akreditace tam, kde je to vhodné, a

e) požadavek na prohlášení o shodě.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.

Při přijímání těchto prováděcích aktů Komise zohlední příslušná kritéria stanovená členskými státy v souladu s odstavcem 3 a vychází při tom z nejpřísnějších kritérií chránících životní prostředí.

3. Pokud nebyla kritéria stanovena na úrovni Unie podle odstavce 2, mohou členské státy stanovit podrobná kritéria pro uplatňování podmínek stanovených v odstavci 1 na určité druhy odpadů. Tato podrobná kritéria zohlední veškeré případné nepříznivé dopady látky či předmětu na životní prostředí a lidské zdraví a musí být v souladu s požadavky stanovenými v odst. 2 písm. a) až e).

Členské státy oznámí Komisi tato kritéria v souladu se směrnicí (EU) 2015/1535, pokud to uvedená směrnice vyžaduje.

4. Pokud nebyla kritéria stanovena na unijní úrovni podle odstavce 2 ani na vnitrostátní úrovni podle odstavce 3, může členský stát rozhodnout případ od případu či přijmout vhodná opatření s cílem ověřit, zda určitý odpad přestal být odpadem na základě podmínek stanovených v odstavci 1, přičemž v případě potřeby zohlední požadavky stanovené v odst. 2 písm. a) až e) a mezní hodnoty pro znečišťující látky a veškeré případné nepříznivé dopady na životní prostředí a lidské zdraví. Tato individuální rozhodnutí se nemusí oznamovat Komisi v souladu se směrnicí (EU) 2015/1535.

Členské státy mohou informace o uvedených jednotlivých rozhodnutích a o výsledcích ověření příslušnými orgány v elektronické podobě zpřístupnit veřejnosti.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. Fyzická nebo právnická osoba, která:

a) poprvé používá materiál, který přestal být odpadem a nebyl uveden na trh; nebo

b) uvádí materiál na trh poprvé od okamžiku, kdy přestal být odpadem,

zajistí, aby tento materiál splňoval příslušné požadavky podle platných právních předpisů týkajících se chemických látek a výrobků. Podmínky stanovené v odstavci 1 musí být splněny předtím, než se právní předpisy týkající se chemických látek a výrobků uplatní na materiál, který přestal být odpadem.“

7) Článek 7 se mění takto:

a) v odstavci 1 se první věta nahrazuje tímto:

„1. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a za účelem doplnění této směrnice stanovením seznamu odpadů a jeho přezkumem v souladu s odstavci 2 a 3 tohoto článku.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členský stát může považovat odpad za nebezpečný odpad, pokud, přestože není jako takový uveden na seznamu odpadů, vykazuje jednu nebo více vlastností uvedených v příloze III. Členský stát oznámí neprodleně tyto případy Komisi a poskytne jí veškeré příslušné informace. S ohledem na obdržená oznámení se seznam přezkoumá s cílem rozhodnout o jeho úpravě.“;

c) odstavec 5 se zrušuje.

8) Článek 8 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňují nové pododstavce, které znějí:

„Pokud tato opatření zahrnují zavedení systémů rozšířené odpovědnosti výrobce, použijí se obecné minimální požadavky stanovené v článku 8a.

Členské státy mohou rozhodnout, že výrobci, kteří z vlastního rozhodnutí přijímají finanční nebo finanční a organizační odpovědnost za nakládání s výrobkem i poté, co se stal odpadem, by měli uplatňovat některé nebo všechny obecné minimální požadavky stanovené v článku 8a.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Členské státy mohou přijmout vhodná opatření na podporu navrhování výrobků a částí výrobků tak, aby se snižoval jejich dopad na životní prostředí a vznik odpadů během výroby a následného používání výrobků, a s cílem zajistit, aby využití a odstraňování výrobků, které se staly odpadem, probíhalo v souladu s články 4 a 13.

Tato opatření mohou mimo jiné podporovat vývoj, výrobu a uvádění na trh výrobků a částí výrobků, které jsou vhodné pro více použití, obsahují recyklované materiály, jsou trvanlivé po technické stránce, lze je snadno opravit a které jsou poté, co se stanou odpadem, vhodné pro přípravu k opětovnému použití a recyklaci, aby se usnadnilo náležité uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady. Opatření berou v úvahu dopady výrobků během jejich celého životního cyklu, hierarchii způsobů nakládání s odpady a případně možnosti opakované recyklace.“;

c) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„5. Komise organizuje výměnu informací mezi členskými státy a subjekty zapojenými do systémů rozšířené odpovědnosti výrobce, které se týkají uplatňování obecných minimálních požadavků stanovených v článku 8a. To zahrnuje mimo jiné výměnu informací o osvědčených postupech s cílem zajistit odpovídající řízení, přeshraniční spolupráci, pokud jde o systémy rozšířené odpovědnosti výrobce, a řádné fungování vnitřního trhu, o organizačních prvcích a sledování organizací vykonávajících povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobců, o úpravě finančních příspěvků, o výběru provozovatelů pro nakládání s odpady a o předcházení znečišťování odpadky. Výsledky výměny informací Komise zveřejní a může též poskytnout pokyny týkající se těchto i jiných příslušných aspektů.

Komise po konzultaci s členskými státy zveřejní pokyny týkající se přeshraniční spolupráce, pokud jde o systémy rozšířené odpovědnosti výrobce a o úpravu finančních příspěvků podle čl. 8a odst. 4 písm. b).

Pokud je nezbytné zamezit narušení vnitřního trhu, může Komise přijmout prováděcí akty s cílem stanovit kritéria pro jednotné uplatňování čl. 8a odst. 4 písm. b), avšak s vyloučením přesného určení úrovně příspěvků. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.“

9) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 8a

Obecné minimální požadavky pro systémy rozšířené odpovědnosti výrobce

1. Pokud jsou zavedeny systémy rozšířené odpovědnosti výrobce v souladu s čl. 8 odst. 1, včetně těch, které se řídí jinými legislativními akty Unie, členské státy:

- a) jasně vymezí úlohy a povinnosti všech příslušných zúčastněných subjektů, včetně výrobců uvádějících výrobky na trh členského státu, organizací vykonávajících povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobců, soukromých nebo veřejných zpracovatelů odpadu, místních orgánů a v příslušných případech provozovatelů zařízení pro opětovné použití a přípravu k opětovnému použití podniků sociální ekonomiky;
- b) v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady stanoví cíle pro nakládání s odpady zaměřené na dosažení alespoň kvantitativních cílů, jež pro systém rozšířené odpovědnosti výrobce stanoví tato směrnice, směrnice 94/62/ES, 2000/53/ES, 2006/66/ES a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU (*), a stanoví další kvantitativní nebo kvalitativní cíle, které jsou považovány za relevantní z hlediska systému rozšířené odpovědnosti výrobce;
- c) zajistí, aby byl zaveden systém podávání zpráv za účelem sběru údajů o výrobcích uváděných na trh členského státu výrobci, na něž se vztahuje rozšířená odpovědnost výrobce, a údajů o sběru a zpracování odpadů vzniklých z těchto výrobků, v příslušných případech s upřesněním toků odpadních materiálů, jakož i jiných údajů relevantních pro účely písmene b);
- d) zajistí rovné zacházení s výrobcem bez ohledu na jejich původ nebo velikost, aniž by na výrobce malých množství výrobků, včetně malých a středních podniků, kladl nepřiměřenou regulační zátěž.

2. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby držitelé odpadů, na které se zaměřují systémy rozšířené odpovědnosti výrobce zavedené v souladu s čl. 8 odst. 1, byli informováni o opatřeních na předcházení vzniku odpadů, centrech pro opětovné použití a pro přípravu k opětovnému použití, systémech zpětného odběru a sběru odpadu a o předcházení znečišťování odpadky. Členské státy rovněž přijmou opatření zaměřená na vytváření pobídek pro držitele odpadů, aby plnili svou povinnost odevzdávat své odpady do již existujících systémů tříděného sběru, a to zejména prostřednictvím případných ekonomických pobídek nebo regulací.

3. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby každý výrobce nebo organizace vykonávající povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobců:

- a) měli jasně stanovenou působnost z hlediska územního, výrobního a materiálového pokrytí, aniž by se omezovali na ty oblasti, v nichž je sběr odpadů a nakládání s nimi nejziskovější;
- b) zajistili přiměřenou dostupnost systémů sběru odpadů v oblastech uvedených v písmenu a);

- c) měli potřebné finanční prostředky nebo finanční a organizační prostředky pro splnění svých povinností týkajících se rozšířené odpovědnosti výrobce;
- d) zavedli odpovídající mechanismus vnitřní kontroly, podporovaný v příslušných případech pravidelnými nezávislými audity, za účelem hodnocení:
  - i) svého finančního řízení včetně dodržování požadavků stanovených v odst. 4 písm. a) a b);
  - ii) kvality údajů shromažďovaných a vykazovaných v souladu s odst. 1 písm. c) tohoto článku a s požadavky nařízení (ES) č. 1013/2006;
- e) zveřejňovali informace o dosahování cílů v oblasti nakládání s odpady podle odst. 1 písm. b) a v případě kolektivního plnění povinností rozšířené odpovědnosti výrobce rovněž informace o:
  - i) svém vlastníkovi a členech;
  - ii) finančních příspěvcích hrazených výrobcí za prodanou jednotku nebo za tunu výrobku uvedeného na trh a
  - iii) postupu výběru provozovatelů pro nakládání s odpady.

4. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby finanční příspěvky hrazené výrobcí za účelem dodržení jejich povinností spojených s rozšířenou odpovědností výrobce:

a) pokrývaly u výrobků, jež výrobci uvádějí na trh v dotčeném členském státě, tyto náklady:

- náklady na tříděný sběr odpadů a na jejich následnou přepravu a zpracování, včetně zpracování, které je nezbytné pro dodržení cílů Unie týkajících se nakládání s odpady, a náklady nezbytné ke splnění ostatních cílů uvedených v odst. 1 písm. b) se zohledněním příjmů z opětovného použití, z prodeje druhotných surovin získaných z jejich výrobků a z nerozdělených uložených plateb,
- náklady na poskytování odpovídajících informací držitelům odpadů v souladu s odstavcem 2,
- náklady na shromažďování a vykazování údajů v souladu s odst. 1 písm. c).

Toto písmeno se nepoužije na systémy rozšířené odpovědnosti výrobce zavedené směrnicí 2000/53/ES, 2006/66/ES nebo 2012/19/EU;

- b) byly v případě kolektivního plnění rozšířené odpovědnosti výrobce upravovány, pokud je to možné, pro jednotlivé výrobky nebo skupiny podobných výrobků, a to zejména se zohledněním jejich trvanlivosti, opravitelnosti, opětovné použitelnosti a recyklovatelnosti a přítomnosti nebezpečných látek, čímž se přihlíží k jejich životnímu cyklu a zohledňují se požadavky stanovené příslušným právem Unie, a pokud možno na základě harmonizovaných kritérií, aby bylo zajištěno řádné fungování vnitřního trhu, a
- c) nepřesahovaly náklady nezbytné na poskytování služeb nakládání s odpady nákladově účinným způsobem. Tyto náklady se mezi dotyčné subjekty rozdělí transparentním způsobem.

Pokud je to odůvodněno potřebou zajistit řádné nakládání s odpady a ekonomickou životaschopnost systému rozšířené odpovědnosti výrobce, mohou se členské státy od rozdělení finanční odpovědnosti stanoveného v písmenu a) odchýlit, pokud:

- i) v případě systémů rozšířené odpovědnosti výrobce zavedených k dosažení cílů v oblasti nakládání s odpady stanovených legislativními akty Unie nesou výrobci nejméně 80 % nezbytných nákladů;
- ii) v případě systémů rozšířené odpovědnosti výrobce zavedených ode dne 4. července 2018 k dosažení cílů v oblasti nakládání s odpady stanovených pouze v právních předpisech členského státu nesou výrobci nejméně 80 % nezbytných nákladů;
- iii) v případě systémů rozšířené odpovědnosti výrobce zavedených před 4. červencem 2018 k dosažení cílů v oblasti nakládání s odpady stanovených pouze v právních předpisech členského státu nesou výrobci nejméně 50 % nezbytných nákladů,

a pokud zbývající náklady nesou prvotní původci odpadu nebo distributoři.

Tuto odchylku nelze využít ke snížení podílu nákladů, které nesou výrobci podle systémů rozšířené odpovědnosti výrobce zavedených před 4. červencem 2018.

5. Členské státy vytvoří odpovídající rámec pro sledování plnění požadavků a jejich vymáhání, aby bylo zajištěno, že výrobci a organizace vykonávající povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce jménem výrobců vykonávají své povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce, a to i v případě prodeje na dálku, že jsou náležitě využívány finanční prostředky a že všechny subjekty zapojené do provádění systému rozšířené odpovědnosti výrobce předkládají spolehlivé údaje.

Pokud na území členského státu vykonává jménem výrobců povinnosti vyplývající z rozšířené odpovědnosti výrobce více organizací, tento členský stát určí alespoň jeden subjekt nezávislý na soukromých zájmech nebo pověřit některý veřejný orgán, aby dohlížely nad prováděním povinností rozšířené odpovědnosti výrobce.

Každý členský stát umožní výrobcům usazeným v jiném členském státě, kteří uvádějí výrobky na trh na jeho území, jmenovat právnickou nebo fyzickou osobu usazenou na jeho území jako pověřeného zástupce pro účely provádění plnění povinností výrobce vyplývajících ze systémů rozšířené odpovědnosti výrobce na jeho území.

Ke sledování a ověřování toho, zda výrobce dodržuje povinnosti vyplývající ze systémů rozšířené odpovědnosti výrobce, mohou členské státy stanovit požadavky, jako je registrace či požadavky na informování a podávání zpráv, které má právnická nebo fyzická osoba jmenovaná jako pověřený zástupce na jejich území plnit.

6. Členské státy zajistí pravidelný dialog mezi příslušnými zúčastněnými stranami zapojenými do provádění systémů rozšířené odpovědnosti výrobce, včetně výrobců a distributorů, soukromých nebo veřejných zpracovatelů odpadu, místních orgánů, organizací občanské společnosti a případně subjektů sociální ekonomiky, sítí pro opětovné použití výrobků a jejich opravu a provozovatelů zařízení pro přípravu k opětovnému použití.

7. Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby systémy rozšířené odpovědnosti výrobce zavedené před 4. červencem 2018 byly v souladu s tímto článkem do 5. ledna 2023.

8. Poskytováním informací veřejnosti podle tohoto článku není dotčeno zachovávání důvěrnosti obchodně citlivých informací v souladu s příslušným unijním a vnitrostátním právem.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2012/19/EU ze dne 4. července 2012 o odpadních elektrických a elektronických zařízeních (OEEZ) (Úř. věst. L 197, 24.7.2012, s. 38).“

10) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Předcházení vzniku odpadů

1. Členské státy přijmou opatření s cílem předcházet vzniku odpadů. Tato opatření alespoň:

- a) prosazují a podporují modely trvale udržitelné výroby a spotřeby;
- b) podporují takový návrh, výrobu a používání výrobků, které účinně využívají zdroje, jsou trvanlivé (a to i z hlediska životnosti a neexistence plánovaného zastarávání), opravitelné, opětovně použitelné a modernizovatelné;
- c) zaměřují se na výrobky obsahující kritické suroviny, aby se předcházelo tomu, že se tyto materiály stanou odpadem;
- d) podporují opětovné použití výrobků a vytváření systémů podporujících opravy a činnosti zaměřené k opětovnému použití, zejména elektrických a elektronických zařízení, textilu, nábytku a obalových a stavebních materiálů a výrobků;

- e) vybízí k tomu, aby ve vhodných případech a aniž by byla dotčena práva duševního vlastnictví, byly dostupné náhradní díly, návody k použití, technické informace nebo další nástroje, programové či jiné vybavení umožňující opravu a opětovné použití výrobků, aniž by byla ohrožena jejich kvalita a bezpečnost;
  - f) snižují vznik odpadů při procesech souvisejících s průmyslovou výrobou, těžbou nerostů, výrobou, výstavbou a demolicemi, se zohledněním nejlepších dostupných technik;
  - g) snižují vznik potravinového odpadu v prvovýrobě, při zpracovávání a výrobě, v maloobchodě a jiných způsobech distribuce potravin, v restauracích a stravovacích službách a také v domácnostech, čímž přispívají k cíli udržitelného rozvoje Organizace spojených národů snížit do roku 2030 celosvětový potravinový odpad na obyvatele na úrovni maloobchodu a spotřebitelů o 50 % a omezit potravinové ztráty v celém výrobním a dodavatelském řetězci;
  - h) podporují darování potravin a jejich další přerozdělování po lidskou spotřebu, přičemž je lidská spotřeba upřednostňována před využitím jako krmiva či před přepracováním na nepotravinářské produkty;
  - i) podporují snižování obsahu nebezpečných látek v materiálech a výrobcích, aniž by byly dotčeny harmonizované právní požadavky týkající se těchto materiálů a výrobků stanovených na úrovni Unie, a zajišťují, aby každý dodavatel předmětu ve smyslu čl. 3 bodu 33 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 (*) poskytoval informace v souladu s čl. 33 odst. 1 uvedeného nařízení od dne 5. ledna 2021;
  - j) snižují množství vzniklého odpadu, a zejména odpadu, který není vhodný pro přípravu k opětovnému použití nebo recyklaci;
  - k) určují výrobky, jež jsou hlavními zdroji znečištění odpadky, zejména v přírodním a mořském prostředí, a přijímají vhodná opatření k předcházení znečištění odpadky z těchto výrobků a jeho snižování; pokud se členské státy rozhodnou tuto povinnost plnit pomocí tržních omezení, zajistí, aby tato omezení byla přiměřená a nediskriminační;
  - l) usilují o zastavení znečišťování moří odpadky, což přispěje k cíli udržitelného rozvoje Organizace spojených národů usilujícího o prevenci a významné snížení všech typů znečištění moří, a
  - m) připravují a podporují informační kampaně ke zvyšování povědomí o předcházení vzniku odpadu a znečišťování odpadky.
2. Evropská agentura pro chemické látky zavede databázi pro údaje, které jí mají být předkládány v souladu s odst. 1 písm. i), do 5. ledna 2020 a spravuje ji. Zpřístupní ji subjektům zpracovávajícím odpady. Na požádání poskytne přístup k této databázi také spotřebitelům.
3. Členské státy sledují a posuzují provádění opatření k předcházení vzniku odpadu. Za tímto účelem používají vhodné kvalitativní a kvantitativní ukazatele a cíle týkající se zejména množství vzniklého odpadu.
4. Členské státy sledují a hodnotí provádění svých opatření týkajících se opětovného použití měřením opětovného použití na základě společné metodiky, která je stanovena prováděcím aktem uvedeným v odstavci 7, a to od prvního úplného kalendářního roku po přijetí tohoto prováděcího aktu.
5. Členské státy sledují a hodnotí provádění svých opatření na předcházení vzniku potravinového odpadu měřením úrovně potravinového odpadu na základě metodiky stanovené aktem v přenesené pravomoci uvedeným v odstavci 8, a to od prvního úplného kalendářního roku po přijetí tohoto aktu v přenesené pravomoci.
6. Do 31. prosince 2023 Komise přezkoumá údaje o potravinovém odpadu poskytnuté členskými státy v souladu s čl. 37 odst. 3 s cílem zvážit, zda je na unijní úrovni proveditelné stanovit cíl v oblasti snižování množství potravinového odpadu, který by měl být splněn do roku 2030, na základě údajů předložených členskými státy podle společné metodiky stanovené v souladu s odstavcem 8 tohoto článku. Za tímto účelem předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které případně připojí legislativní návrh.
7. Komise přijímá prováděcí akty za účelem stanovení ukazatelů pro měření celkového pokroku dosaženého při provádění opatření na předcházení vzniku odpadu a do 31. března 2019 přijme prováděcí akt, kterým se stanoví společná metodika pro předkládání zpráv o opětovném použití výrobků. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.

8. Do 31. března 2019 Komise přijme na základě výsledku činnosti platformy EU věnované ztrátám potravin a plýtvání potravinami akt v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a za účelem doplnění této směrnice stanovením společné metodiky a minimálních požadavků na kvalitu pro jednotné měření úrovně potravinového odpadu.

9. Do 31. prosince 2024 Komise přezkoumá údaje o opětovném použití výrobků poskytnuté členskými státy v souladu s čl. 37 odst. 3 s cílem posoudit, zda je proveditelné zavést opatření na podporu opětovného použití výrobků, včetně stanovení kvantitativních cílů. Komise také přezkoumá, zda je proveditelné zavést jiná opatření k předcházení vzniku odpadů, včetně cílů v oblasti snižování množství odpadu. Za tímto účelem předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které případně připojí legislativní návrh.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).“

11) Článek 10 se nahrazuje tímto:

„Článek 10

Využití

1. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby odpad procházel přípravou k opětovnému použití, recyklací nebo jinými způsoby využití podle článků 4 a 13.

2. Pokud je to nezbytné pro dodržení odstavce 1 a pro usnadnění nebo zlepšení přípravy k opětovnému použití, recyklace nebo jiných způsobů využití, podléhá odpad tříděnému sběru a nesměšuje se s jiným odpadem nebo jinými materiály s odlišnými vlastnostmi.

3. Členské státy mohou povolit výjimky z odstavce 2, pokud je splněna alespoň jedna z těchto podmínek:

a) smíšený sběr určitých druhů odpadu nemá vliv na jejich potenciál projít přípravou k opětovnému použití, recyklací nebo jiným způsobem využití podle článku 4 a kvalita výstupů z těchto postupů je srovnatelná s kvalitou, již je dosahováno prostřednictvím tříděného sběru;

b) tříděný sběr nevede k nejlepšímu výsledku z hlediska životního prostředí, když se zohlední celkové dopady nakládání s jednotlivými toky odpadů na životní prostředí;

c) tříděný sběr není technicky proveditelný s ohledem na osvědčené postupy v oblasti sběru odpadu;

d) tříděný sběr by měl za následek neúměrné hospodářské náklady s přihlédnutím k nákladům nepříznivých dopadů sběru a zpracovávání směsných odpadů na životní prostředí a na zdraví, potenciálu v oblasti zvýšení účinnosti sběru a zpracovávání odpadů, příjmů z prodeje druhotných surovin a uplatnění zásady „znečišťovatel platí“ a rozšířené odpovědnosti výrobce.

Členské státy pravidelně přezkoumávají výjimky podle tohoto odstavce s ohledem na osvědčené postupy při tříděném sběru odpadů a další vývoj v oblasti nakládání s odpady.

4. Členské státy přijmou opatření k zajištění toho, aby odpad z tříděného sběru určený pro přípravu k opětovnému použití a recyklaci podle čl. 11 odst. 1 a článkem 22 nebyl spalován, s výjimkou odpadu pocházejícího z následného zpracování odpadu z tříděného sběru, kdy spalování poskytuje nejlepší výsledek z hlediska životního prostředí v souladu s článkem 4.

5. Pokud je to nezbytné k zajištění souladu s odstavcem 1 tohoto článku a k usnadnění nebo zlepšení využití odpadu, přijmou členské státy nezbytná opatření, aby před využitím nebezpečného odpadu nebo v jeho průběhu z něho byly odstraněny nebezpečné látky, směsi a složky s cílem zpracovat je v souladu s články 4 a 13.

6. Do 31. prosince 2021 předloží členské státy Komisi zprávu o provádění tohoto článku, pokud jde o komunální odpad a biologický odpad, která bude zahrnovat informace o materiálovém a územním pokrytí tříděného sběru a o případných výjimkách podle odstavce 3.“

12) Článek 11 se mění takto:

a) název článku se nahrazuje tímto:

„Příprava k opětovnému použití a recyklace“;

b) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy přijmou opatření na podporu činností týkajících se přípravy k opětovnému použití, zejména zaváděním a podporou sítí pro přípravu k opětovnému použití a opravy, umožněním přístupu těchto sítí – je-li to slučitelné s řádným nakládáním s odpady – k odpadu nacházejícímu se ve sběrných systémech nebo zařízeních, který by mohl být připraven k opětovnému použití, ale tyto systémy nebo zařízení jej k přípravě k opětovnému použití neurčily, a podporou využívání ekonomických nástrojů, kritérií pro zadávání zakázek, množstevních cílů nebo jiných opatření.

Členské státy přijmou opatření na podporu vysoce kvalitní recyklace a zavedou za tímto účelem, s výhradou čl. 10 odst. 2 a 3, tříděný sběr.

S výhradou čl. 10 odst. 2 a 3 členské státy zavedou tříděný sběr přinejmenším pro papír, kov, plast a sklo a do 1. ledna 2025 pro textil.

Členské státy přijmou opatření na podporu selektivní demolice s cílem umožnit odstraňování nebezpečných látek a bezpečné nakládání s těmito látkami a usnadnit opětovné použití a vysoce kvalitní recyklaci selektivním odstraňováním materiálů, jakož i opatření, jež zajistí zavedení systémů třídění stavebního demoličního odpadu přinejmenším pro dřevo, minerální složky (beton, cihly, dlaždice a keramiku, kameny), kov, sklo, plasty a sádra.“;

c) odstavec 2 se mění takto:

i) návětí se nahrazuje tímto:

„2. Za účelem dosažení souladu s cíli této směrnice a přiblížení se k evropskému oběhovému hospodářství s vysokou úrovní hospodárnosti využívání zdrojů přijmou členské státy opatření nezbytná k dosažení těchto cílů.“;

ii) doplňují se nová písmena, která znějí:

„c) zvýšit do roku 2025 úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace komunálního odpadu nejméně na 55 % hmotnosti;

d) zvýšit do roku 2030 úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace komunálního odpadu nejméně na 60 % hmotnosti;

e) zvýšit do roku 2035 úroveň přípravy k opětovnému použití a recyklace komunálního odpadu nejméně na 65 % hmotnosti.“;

d) odstavce 3, 4 a 5 se nahrazují tímto:

„3. Členský stát může odložit termín pro dosažení cílů uvedených v odst. 2 písm. c), d) a e) až o pět let, pokud:

a) připravil k opětovnému použití a recykloval méně než 20 % svého komunálního odpadu nebo uložil na skládku více než 60 % svého komunálního odpadu vzniklého v roce 2013, jak vyplývá ze společného dotazníku OECD a Eurostatu, a

b) nejpozději 24 měsíců před příslušným termínem stanoveným v odst. 2 písm. c), d) nebo e) oznámí Komisi svůj záměr daný termín odložit a předloží plán provádění v souladu s přílohou IVb.

4. Do tří měsíců od obdržení plánu provádění podle odst. 3 písm. b) může Komise členský stát požádat, aby tento plán upravil, pokud má za to, že není v souladu s požadavky přílohy IVb. Dotčený členský stát předloží upravený plán do tří měsíců od obdržení žádosti Komise.

5. Odloží-li členský stát termín pro dosažení cílů podle odstavce 3, přijme nezbytná opatření ke zvýšení úrovně přípravy k opětovnému použití a recyklace komunálního odpadu:

a) nejméně na 50 % do roku 2025 v případě odložení termínu pro dosažení cíle stanoveného v odst. 2 písm. c);

b) nejméně na 55 % do roku 2030 v případě odložení termínu pro dosažení cíle stanoveného v odst. 2 písm. d);

- c) nejméně na 60 % do roku 2035 v případě odložení termínu pro dosažení cíle stanoveného v odst. 2 písm. e).“;
- e) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„6. Do 31. prosince 2024 Komise posoudí stanovení cílů v oblasti přípravy k opětovnému použití a recyklace pro stavební a demoliční odpad a pro jeho jednotlivé materiálové složky, textilní odpad, odpad z obchodu, nikoli nebezpečný průmyslový odpad a další toky odpadů, dále cílů v oblasti přípravy k opětovnému použití pro komunální odpad a cílů v oblasti recyklace pro komunální biologický odpad. Za tímto účelem předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které případně připojí legislativní návrh.

7. Do 31. prosince 2028 Komise přezkoumá cíl stanovený v odst. 2 písm. e). Za tímto účelem předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které případně připojí legislativní návrh.

Komise posoudí technologii spoluzpracování, umožňující zahrnutí minerálů do spoluzpalování komunálního odpadu. Pokud se v rámci tohoto přezkumu podaří nalézt spolehlivou metodiku, zváží Komise, zda mají být tyto minerály započítávány do cílů v oblasti recyklace.“

- 13) Vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 11a

Pravidla pro výpočet dosažení cílů

„1. Pro účely výpočtu, zda bylo dosaženo cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 písm. c), d) a e) a čl. 11 odst. 3:

- a) členské státy vypočtou hmotnost komunálního odpadu vzniklého a připraveného k opětovnému použití nebo recyklovaného v daném kalendářním roce;
- b) hmotnost komunálního odpadu připraveného k opětovnému použití se vypočte jako hmotnost výrobků nebo částí výrobků, které se staly komunálním odpadem a byly předmětem veškerých nezbytných kontrol, čištění nebo oprav umožňujících opětovné použití bez dalšího třídění nebo předúpravy;
- c) hmotnost recyklovaného komunálního odpadu se vypočte jako hmotnost odpadu, který poté, co byl předmětem veškerých nezbytných kontrol, třídění a dalších předběžných postupů k odstranění odpadních materiálů, na něž se nevztahuje následné přepracování, a k zajištění vysoké kvality recyklace, vstupuje do recyklace, v němž dojde k vlastnímu přepracování odpadních materiálů na výrobky, materiály nebo látky.

2. Pro účely odst. 1 písm. c) je hmotnost recyklovaného komunálního odpadu měřena v okamžiku, kdy odpad vstupuje do recyklace.

Odchylně od prvního pododstavce lze hmotnost recyklovaného komunálního odpadu měřit při výstupu z jakéhokoli způsobu třídění, pokud:

- a) tento výstup je následně recyklován;
- b) hmotnost materiálů nebo látek, které jsou odstraněny dalšími postupy předcházejícími recyklaci a nejsou následně recyklovány, není zahrnuta do hmotnosti odpadu vykazovanému jako recyklovaný.

3. Členské státy zavedou účinný systém kontroly kvality a sledovatelnosti komunálního odpadu, jenž zajistí plnění podmínek stanovených v odst. 1 písm. c) a odstavci 2 tohoto článku. Aby se zajistila spolehlivost a přesnost shromážděných údajů o recyklovaném odpadu, mohou tento systém tvořit elektronické registry zřízené podle čl. 35 odst. 4, technické specifikace ke kvalitativním požadavkům na tříděný odpad nebo průměrné míry ztrát tříděného odpadu pro různé druhy odpadu a postupy zpracování odpadu. Průměrné míry ztrát lze použít pouze v případech, kdy spolehlivé údaje nelze získat jinak, a vypočtou se na základě pravidel pro výpočet stanovených v aktu v přenesené pravomoci přijatém podle odstavce 10 tohoto článku.

4. Pro účely výpočtu, zda bylo dosaženo cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 písm. c), d) a e) a v čl. 11 odst. 3, lze množství biologicky rozložitelného komunálního odpadu, který vstupuje do aerobního nebo anaerobního zpracování, započítat jako recyklovaný odpad, pokud při takovémto zpracování vzniká kompost, digestát či jiný výstup, který obsahuje srovnatelné množství recyklovaného obsahu ve vztahu ke vstupu a který se použije jako recyklovaný výrobek, materiál nebo látka. Pokud je tento výstup aplikován na půdu, mohou jej členské státy započítat jako recyklovaný odpad pouze tehdy, pokud jeho použití má přínos v oblasti zemědělství nebo vede k ekologickému zlepšení.

Od 1. ledna 2027 mohou členské státy započítat komunální biologický odpad, který vstupuje do aerobního nebo anaerobního zpracování, jako recyklovaný odpad pouze v případě, že byl v souladu s článkem 22 sebrán odděleně nebo vytríděn u zdroje.

5. Pro účely výpočtu toho, zda bylo dosaženo cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 písm. c), d) a e) a čl. 11 odst. 3, lze množství odpadních materiálů, které po předúpravě před přepracováním přestaly být odpadem, započítat jako recyklovaný odpad, pokud je daný materiál určen k následnému přepracování na výrobky, materiály nebo látky, jež budou použity k původnímu nebo jinému účelu. K dosažení cílů v oblasti recyklace se však nezapočítávají materiály, které přestaly být odpadem a mají být použity jako palivo nebo jiné prostředky k výrobě energie, spáleny, zasypány nebo uloženy na skládku.

6. Pro účely výpočtu toho, zda bylo dosaženo cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 písm. c), d) a e) a čl. 11 odst. 3, mohou členské státy zohlednit recyklaci kovů vytríděných po spálení komunálního odpadu, pokud tyto recyklované kovy splňují určitá kvalitativní kritéria stanovená prováděcím aktem přijatým podle odstavce 9 tohoto článku.

7. Odpad odeslaný do jiného členského státu za účelem přípravy k opětovnému použití, recyklace nebo zasypání v tomto jiném členském státě může započítat do dosažení cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 a 3 pouze členský stát, v němž byl tento odpad sebrán.

8. Odpad vyvezený z Unie za účelem přípravy k opětovnému použití nebo recyklace započítá k dosažení cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 a 3 této směrnice členský stát, v němž byl sebrán, pouze jsou-li splněny požadavky odstavce 3 tohoto článku a může-li vývozce v souladu s nařízením (ES) č. 1013/2006 prokázat, že přeprava odpadu splňuje požadavky uvedeného nařízení a že se zpracování odpadu mimo Unii uskutečnilo za podmínek, které jsou všeobecně rovnocenné požadavkům příslušného práva Unie v oblasti ochrany životního prostředí.

9. Za účelem zajištění jednotných podmínek k uplatňování tohoto článku přijme Komise do 31. března 2019 prováděcí akty, které stanoví pravidla pro výpočet, ověřování a předkládání údajů, zejména pokud jde o:

- a) společnou metodiku pro výpočet hmotnosti kovů, jež byly recyklovány v souladu s odstavcem 6, včetně kvalitativních kritérií pro recyklované kovy, a
- b) biologický odpad vytríděný a recyklovaný u zdroje.

Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.

10. Komise do 31. března 2019 přijme akt v přenesené pravomoci podle článku 38a s cílem doplnit tuto směrnici stanovením pravidel pro výpočet, ověřování a vykazování hmotnosti materiálů nebo látek, které jsou po třídění odstraněny a nejsou následně recyklovány, na základě průměrné míry ztrát tříděného odpadu.

Článek 11b

Zpráva včasného varování

1. Komise ve spolupráci s Evropskou agenturou pro životní prostředí vypracuje zprávy o učiněném pokroku při dosahování cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 písm. c), d) a e) a v čl. 11 odst. 3, a to nejpozději tři roky před každým z termínů stanovených v uvedených ustanoveních.

2. Zprávy uvedené v odstavci 1 obsahují tyto údaje:

- a) odhad dosažení cílů jednotlivými členskými státy;
- b) seznam členských států, u nichž hrozí, že cílů v příslušných termínech nedosáhnou, společně s vhodnými doporučeními pro ně;
- c) příklady osvědčených postupů, které se používají v celé Unii a které by mohly sloužit jako vodítko ve vztahu k pokroku při dosahování stanovených cílů.“

14) Článek 12 se nahrazuje tímto:

„Článek 12

Odstranění

1. Členské státy zajistí, aby v případě, že nedojde k využití podle čl. 10 odst. 1, bylo provedeno bezpečné odstranění odpadu, které je v souladu s ustanoveními článku 13 o ochraně lidského zdraví a životního prostředí.

2. Do 31. prosince 2024 Komise provede posouzení způsobů odstraňování uvedených v příloze I, zejména s ohledem na článek 13, a předloží Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které případně připojí legislativní návrh, s cílem regulovat způsoby odstraňování, a to i prostřednictvím případných omezení, a zvážit cíl v oblasti omezení odstraňování, aby se zajistilo nakládání s odpady, které je šetrné k životnímu prostředí.“

15) Článek 14 se nahrazuje tímto:

„Článek 14

Náklady

1. V souladu se zásadou „znečišťovatel platí“ nese náklady spojené s nakládáním s odpady, včetně nezbytné infrastruktury a jejího provozování, prvotní původce odpadu nebo současný či předchozí držitel odpadu.

2. Aniž jsou dotčeny články 8 a 8a, mohou členské státy rozhodnout, že náklady spojené s nakládáním s odpady ponese částečně nebo plně výrobce výrobku, z něhož odpad pochází, a že tyto náklady mohou sdílet distributoři tohoto výrobku.“

16) V článku 18 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Pokud byl nebezpečný odpad v rozporu s tímto článkem protiprávně smíšen, členské státy zajistí, aniž je dotčen článek 36, aby byl tento odpad roztříděn, je-li to technicky proveditelné a nezbytné k dosažení souladu s článkem 13.

Pokud není roztřídění podle prvního pododstavce tohoto odstavce nezbytné, zajistí členské státy, aby byl směsný odpad zpracován v zařízení, které ke zpracování takové směsi obdrželo povolení v souladu s článkem 23.“

17) Článek 20 se nahrazuje tímto:

„Článek 20

Nebezpečný odpad pocházející z domácností

1. Do 1. ledna 2025 zavedou členské státy tříděný sběr nebezpečného odpadu pocházejícího z domácností, aby se zajistilo, že je zpracován v souladu s články 4 a 13 a nekontaminuje jiné toky komunálního odpadu.

2. Články 17, 18, 19, a 35 se nevztahují na směsný odpad pocházející z domácností.

3. Články 19 a 35 se nevztahují na jednotlivé složky nebezpečného odpadu pocházejícího z domácností, dokud je zařízení nebo podnik, které získaly povolení nebo byly zaregistrovány podle článků 23 nebo 26, nepřijaly ke sběru, odstranění nebo využití.

4. Do 5. ledna 2020 Komise vypracuje pokyny, aby členským státům pomohla a usnadnila jim tříděný sběr nebezpečného odpadu pocházejícího z domácností.“

18) Článek 21 se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmena a), b) a c) nahrazují tímto:

„a) odpadní oleje podléhaly tříděnému sběru, ledaže tříděný sběr není s ohledem na osvědčené postupy technicky proveditelný;

b) odpadní oleje byly zpracovávány a byla upřednostňována jejich regenerace nebo případně jiné postupy recyklace, které v souladu s články 4 a 13 poskytují rovnocenný nebo lepší celkový výsledek z hlediska životního prostředí než regenerace;

c) se odpadní oleje odlišných vlastností nemísily mezi sebou a odpadní oleje se nemísily s jinými druhy odpadů nebo látek, pokud takové smíšení znemožňuje jejich regeneraci nebo jiné postupy recyklace, které poskytují rovnocenný nebo lepší celkový výsledek z hlediska životního prostředí než regenerace.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„4. Do 31. prosince 2022 Komise přezkoumá údaje o odpadních olejích poskytnuté členskými státy podle čl. 37 odst. 4 s cílem posoudit, zda je proveditelné přijmout opatření pro zpracovávání odpadních olejů, včetně kvantitativních cílů pro regeneraci odpadních olejů a případných dalších opatření na podporu regenerace odpadních olejů. Za tímto účelem předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu, ke které případně připojí legislativní návrh.“

19) Článek 22 se nahrazuje tímto:

„Článek 22

Biologický odpad

1. Členské státy zajistí, aby do 31. prosince 2023 a s výhradou čl. 10 odst. 2 a 3 byl biologický odpad buď tříděn a recyklován u zdroje, nebo podléhal tříděnému sběru a nebyl směřován s ostatními druhy odpadů.

Členské státy mohou povolit, aby odpad s obdobnými vlastnostmi biologického rozkladu a kompostovatelnosti, který splňuje příslušné evropské normy nebo případné rovnocenné vnitrostátní normy pro obaly využitelné prostřednictvím kompostování a biologického rozkladu, byl sbírán společně s biologickým odpadem.

2. Členské státy přijmou v souladu s články 4 a 13 opatření s cílem:

a) podporovat recyklaci, včetně kompostování a digesce, biologického odpadu, která splňuje vysokou úroveň ochrany životního prostředí a její výstup odpovídá příslušným normám vysoké kvality;

b) podporovat domácí kompostování a

c) propagovat používání materiálů pocházejících z biologického odpadu.

3. Do 31. prosince 2018 Komise požádá evropské normalizační organizace, aby na základě osvědčených postupů vytvořily evropské normy pro biologický odpad vstupující do procesů organické recyklace, pro kompost a pro digestát.“

20) Článek 27 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Komise přijímá akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a za účelem doplnění této směrnice stanovením minimálních technických norem pro činnosti zpracování, včetně třídění a recyklace odpadu, které vyžadují povolení podle článku 23, je-li prokázáno, že tyto minimální normy budou přínosem, pokud jde o ochranu lidského zdraví a životního prostředí.“;

b) odstavec 4 se nahrazuje tímto:

„4. Komise přijímá akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a za účelem doplnění této směrnice stanovením minimálních norem pro činnosti, které vyžadují registraci podle čl. 26 písm. a) a b), je-li prokázáno, že tyto minimální normy budou přínosem, pokud jde o ochranu lidského zdraví a životního prostředí nebo zamezení narušení vnitřního trhu.“

21) Článek 28 se mění takto:

a) odstavec 3 se mění takto:

i) písmena b) a c) se nahrazují tímto:

„b) „stávající důležitá zařízení na odstraňování a využití odpadu, včetně jakýchkoli zvláštních ujednání týkajících se odpadních olejů, nebezpečných odpadů, odpadů obsahujících významné množství kritických surovin nebo toků odpadů, kterými se zabývají zvláštní právní předpisy Unie;

c) posouzení potřeby uzavření stávajících zařízení pro odpady a rozšíření infrastruktury zařízení pro odpady v souladu s článkem 16.

Členské státy zajistí posouzení investic a dalších finančních prostředků, včetně těch určených místním orgánům, které jsou nezbytné k naplnění těchto potřeb. Toto posouzení musí být zahrnuto do příslušných plánů pro nakládání s odpady nebo jiných strategických dokumentů, které se vztahují na celé území dotčeného členského státu;“;

ii) vkládají se nová písmena, která znějí:

- „ca) informace o opatřeních k dosažení cílů stanovených v čl. 5 odst. 3a směrnice 1999/31/ES nebo v jiných strategických dokumentech, které se vztahují na celé území dotyčného členského státu;
- cb) posouzení stávajících systémů sběru odpadů, včetně materiálového a územního pokrytí tříděného sběru a opatření ke zlepšení jeho fungování, a případných výjimek podle čl. 10 odst. 3 a potřeby zavést nové systémy sběru odpadů.“;

iii) doplňují se nová písmena, která znějí:

- „f) opatření pro boj proti všem formám znečišťování odpadky a pro jejich předcházení a opatření k odklizení všech druhů odpadků;
- g) vhodné kvalitativní nebo kvantitativní ukazatele a cíle týkající se mimo jiné množství vzniklého odpadu a jeho zpracování a množství komunálního odpadu, který je odstraněn nebo je energeticky využit.“;

b) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Plány pro nakládání s odpady musí být v souladu s požadavky na plány pro nakládání s odpady uvedenými v článku 14 směrnice 94/62/ES, s cíli stanovenými v čl. 11 odst. 2 a 3 této směrnice a s požadavky stanovenými v článku 5 směrnice 1999/31/ES a pro účely předcházení znečišťování odpadky s požadavky stanovenými v článku 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES (*) a článku 11 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES (**).“

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/56/ES ze dne 17. června 2008, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti mořské environmentální politiky (rámcová směrnice o strategii pro mořské prostředí) (Úř. věst. L 164, 25.6.2008, s. 19).

(**) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).“

22) Článek 29 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Členské státy vypracují programy předcházení vzniku odpadů, které stanoví alespoň opatření pro předcházení vzniku odpadů uvedená v čl. 9 odst. 1 v souladu s články 1 a 4.“

Tyto programy jsou buď součástí plánů pro nakládání s odpady požadovaných článkem 28 nebo případně jiných programů politiky v oblasti životního prostředí, nebo fungují jako samostatné programy. Je-li některý z těchto programů součástí plánu pro nakládání s odpady nebo jiných zmíněných programů, musí být jasně identifikovány cíle a opatření k předcházení vzniku odpadů.“;

b) v odstavci 2 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„2. Při zavádění takovýchto programů členské státy v příslušných případech popíší, jak nástroje a opatření uvedené v příloze IVa přispívají k předcházení vzniku odpadů, a vyhodnotí užitečnost příkladů opatření uvedených v příloze IV nebo jiných vhodných opatření. Programy také popíší stávající opatření na předcházení vzniku odpadů a jejich příspěvek k předcházení vzniku odpadů.“;

c) vkládá se nový odstavec, který zní:

„2a. Členské státy v rámci svých programů předcházení vzniku odpadů přijmou zvláštní programy předcházení vzniku potravinového odpadu.“;

d) odstavce 3 a 4 se zrušují.

23) V článku 30 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Evropská agentura pro životní prostředí každé dva roky zveřejní zprávu obsahující hodnocení pokroku dosaženého při dokončování a provádění programů předcházení vzniku odpadů, včetně hodnocení vývoje, pokud jde o předcházení vzniku odpadů v případě jednotlivých členských států a Unie jako celku, o odstraňování souvislosti mezi tvorbou odpadů a hospodářským růstem a o přechod k oběhovému hospodářství.“

24) V článku 33 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Komise přijme prováděcí akty za účelem stanovení formátu pro oznamování informací o přijetí a podstatných revizích plánů pro nakládání s odpady a programů předcházení vzniku odpadů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.“

25) Článek 35 se mění takto:

a) odstavec 1 se nahrazuje tímto:

„1. Zařízení a podniky uvedené v čl. 23 odst. 1, původci nebezpečného odpadu a zařízení a podniky, které na profesionálním základě provádějí sběr nebo přepravu nebezpečných odpadů, obchodují s nebezpečným odpadem nebo jej zprostředkovávají, vedou chronologické záznamy o:

- a) množství, povaze a původu daného odpadu a o množství výrobků a materiálů, které jsou výsledkem přípravy k opětovnému použití, recyklace a dalších způsobů využití, a
- b) tam, kde je to relevantní, o místě určení, četnosti sběru, způsobu přepravy a předpokládaných způsobech zpracování odpadu.

Uvedené údaje zpřístupní příslušným orgánům prostřednictvím elektronického registru nebo registrů, které mají být zřízeny podle odstavce 4 tohoto článku.“;

b) doplňují se nové odstavce, které znějí:

„4. Členské státy zřídí elektronický registr nebo propojené registry za účelem zaznamenávání údajů o nebezpečných odpadech uvedených v odstavci 1, které zahrnují celé zeměpisné území dotyčného členského státu. Členské státy mohou zřídit také registry i pro jiné toky odpadů, zejména ty, pro které jsou stanoveny cíle v legislativních aktech Unie. Členské státy využijí údaje o odpadech, které oznámili provozovatelé průmyslových zařízení v evropském registru úniků a přenosů znečišťujících látek zřízeném podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 (*).

5. Komise může přijmout prováděcí akty za účelem stanovení minimálních podmínek pro fungování těchto registrů. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 166/2006 ze dne 18. ledna 2006, kterým se zřizuje evropský registr úniků a přenosů znečišťujících látek a kterým se mění směrnice Rady 91/689/EHS a 96/61/ES (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 1).“

26) V článku 36 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Členské státy přijmou nezbytná opatření pro zákaz svévolného opuštění, nepovoleného ukládání nebo vypouštění odpadů a nekontrolovaného nakládání s nimi, včetně znečišťování odpadky.“

27) Článek 37 se nahrazuje tímto:

„Článek 37

Předkládání údajů

1. Členské státy předkládají Komisi údaje týkající se provádění čl. 11 odst. 2 písm. a) až e) a čl. 11 odst. 3 za každý kalendářní rok.

Údaje předkládají elektronicky do osmnácti měsíců od konce vykazovaného roku, za který byly shromážděny. Údaje jsou předkládány ve formátu, který stanoví Komise v souladu s odstavcem 7 tohoto článku.

První sledované období začíná v prvním úplném kalendářním roce po přijetí prováděcího aktu podle odstavce 7 tohoto článku, kterým se stanoví formát pro předkládání údajů.

2. Pro účely ověření souladu s čl. 11 odst. 2 písm. b) členské státy vykazují množství odpadu použitého pro zasypávání a jiné druhy materiálového využití odděleně od množství odpadu připraveného k opětovnému použití nebo recyklovaného odpadu. Členské státy vykazují přepracování odpadu na materiály, které se mají použít pro zasypávání, rovněž jako zasypávání.

Pro účely ověření souladu s čl. 11 odst. 2 písm. c), d) a e) a čl. 11 odst. 3 členské státy vykazují množství odpadu připraveného k opětovnému použití odděleně od množství recyklovaného odpadu.

3. Členské státy předkládají Komisi údaje týkající se provádění čl. 9 odst. 4. a čl. 9 odst. 5 za každý kalendářní rok.

Údaje předkládají elektronicky do osmnácti měsíců od konce vykazovaného roku, za který údaje shromážděny. Údaje jsou předkládány ve formátu, který stanoví Komise v souladu s odstavcem 7 tohoto článku.

První sledované období začíná v prvním úplném kalendářním roce po přijetí prováděcího aktu podle článku 7 tohoto článku, kterým se stanoví formát pro předkládání údajů.

4. Členské státy předkládají Komisi údaje o minerálních nebo syntetických mazacích nebo průmyslových olejích uvedených na trh a o odděleně sebraných a zpracovaných odpadních olejích za každý kalendářní rok.

Údaje předkládají elektronicky do osmnácti měsíců od konce vykazovaného roku, za který byly shromážděny. Údaje jsou předkládány ve formátu, který stanoví Komise podle odstavce 7.

První sledované období začíná v prvním úplném kalendářním roce po přijetí prováděcího aktu podle odstavce 7, kterým se stanoví formát pro předkládání údajů.

5. K údajům, jež členské státy předkládají podle tohoto článku, je připojena zpráva o kontrole kvality a zpráva o opatřeních přijatých podle čl. 11a odst. 3 a odst. 8, případně včetně podrobných informací o průměrné míře ztrát. Tyto informace jsou předkládány ve formátu pro předkládání údajů, který stanoví Komise podle odstavce 7 tohoto článku.

6. Komise přezkoumá údaje předložené v souladu s tímto článkem a zprávu o výsledcích svého přezkumu zveřejní. Zpráva posoudí organizaci sběru údajů, zdroje údajů, metodiku použitou v členských státech a úplnost, spolehlivost, včasnost a konzistentnost těchto údajů. Posouzení může obsahovat konkrétní doporučení ke zlepšení. Tato zpráva se vypracuje po prvním předložení údajů členskými státy a poté každé čtyři roky.

7. Do 31. března 2019 Komise přijme prováděcí akty, jimiž stanoví formát pro předkládání údajů podle odstavců 1, 3, 4 a 5 tohoto článku. Pro účely předkládání údajů o provádění čl. 11 odst. 2 písm. a) a b) používají členské státy formát stanovený prováděcím rozhodnutím Komise ze dne 18. dubna 2012, kterým se zavádí dotazník pro zprávy členských států o provádění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/98/ES o odpadech. Pro účely předkládání údajů o potravinovém odpadu se při vypracování formátu pro předkládání údajů zohlední metodika vyvinutá podle čl. 9 odst. 8. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 39 odst. 2.“

28) Článek 38 se nahrazuje tímto:

„Článek 38

Výměna informací a sdílení osvědčených postupů, výklad a přizpůsobení technickému pokroku

1. Komise pořádá pravidelnou výměnu informací a sdílení osvědčených postupů mezi členskými státy, případně také s regionálními a místními orgány, o praktickém uplatňování a vymáhání požadavků této směrnice, týkající se mimo jiné:

- a) uplatňování pravidel pro výpočet stanovených v článku 11a a rozvoje opatření a systémů ke sledování toků komunálního odpadu od třídění po recyklaci;
- b) odpovídající správy, vymáhání, přeshraniční spolupráce;
- c) inovací v oblasti nakládání s odpady;
- d) vnitrostátních kritérií pro vedlejší produkty a materiály, které přestaly být odpadem, uvedených v čl. 5 odst. 3 a čl. 6 odst. 3 a 4, jejichž uplatňování usnadní celounijní elektronický registr zřízený Komisí;

- e) ekonomických nástrojů a dalších opatření využívaných v souladu s čl. 4 odst. 3 s cílem posílit plnění cílů stanovených v uvedeném článku;
- f) opatření stanovených v čl. 8 odst. 1 a 2;
- g) prevence a zavádění systémů, které prosazují činnosti opětovného použití a prodlužování životnosti výrobků;
- h) plnění povinností, pokud jde o tříděný sběr;
- i) nástrojů a pobídek k dosahování cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 písm. c), d) a e).

Výsledky výměny informací a sdílení osvědčených postupů Komise zveřejní.

2. Komise může vypracovat pokyny pro výklad požadavků stanovených v této směrnici, včetně definice odpadu, předcházení vzniku, opětovného použití, přípravy k opětovnému použití, využití, recyklace a odstranění, a pro uplatňování pravidel pro výpočet stanovených v článku 11a.

Komise vypracuje pokyny týkající se definic komunálního odpadu a zasypávání.

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a za účelem změny této směrnice upřesněním použití vzorce pro spalovny odpadu uvedeného v příloze II v bodě R1. Lze zohlednit místní klimatické podmínky, jako je intenzita zimy a potřeba topit, pokud ovlivňují množství energie, které lze technicky využít nebo vyrobit v podobě elektrické, topné energie, chlazení nebo páry. Místní podmínky nejvzdálenějších regionů uznané podle čl. 349 třetího pododstavce Smlouvy o fungování Evropské unie a území uvedených v článku 25 aktu o přistoupení z roku 1985 mohou být rovněž vzaty v úvahu.

3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 38a, pokud jde o změny příloh IV a V s ohledem na vědecký a technický pokrok.“

29) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 38a

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 7 odst. 1, čl. 9 odst. 8, čl. 11a odst. 10, čl. 27 odst. 1 a 4, čl. 38 odst. 2 a 3 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 4. července 2018. Komise vypracuje zprávu o přenesení pravomoci do devíti měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 7 odst. 1, čl. 9 odst. 8, čl. 11a odst. 10, čl. 27 odst. 1 a 4 a čl. 38 odst. 2 a 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů (*).
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 7 odst. 1, čl. 9 odst. 8, čl. 11a odst. 10, čl. 27 odst. 1 a 4 a čl. 38 odst. 2 a 3 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

(*) Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.“

30) Článek 39 se nahrazuje tímto:

„Článek 39

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (*).
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.“

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).“

31) V příloze II se způsoby využívání R3, R4 a R 5 nahrazují tímto:

„R 3 Recyklace nebo zpětné získávání organických látek, které se nepoužívají jako rozpouštědla (včetně kompostování a dalších biologických transformačních procesů) (**)

R 4 Recyklace nebo zpětné získávání kovů a sloučenin kovů (***)

R 5 Recyklace nebo zpětné získávání ostatních anorganických materiálů (****)

(**) To zahrnuje přípravu k opětovnému použití, zplyňování nebo pyrolýzu s využitím složek jako jsou chemické látky a využití organických materiálů ve formě zasypávání.

(***) To zahrnuje přípravu k opětovnému použití.

(****) To zahrnuje přípravu k opětovnému použití, recyklaci anorganických stavebních materiálů, využití anorganických materiálů ve formě zasypávání a čištění půdy vedoucí ke zpětnému získání půdy.“

32) Vkládají se nové přílohy IVa a IVb v souladu s přílohou této směrnice.

Článek 2

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 5. července 2020. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice. Komise o nich uvědomí ostatní členské státy.

Článek 3

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

Ve Štrasburku dne 30. května 2018.

Za Evropský parlament

předseda

A. TAJANI

Za Radu

předsedkyně

L. PAVLOVA

PŘÍLOHA

Vkládají se nové přílohy, které znějí:

„PŘÍLOHA IVA

PŘÍKLADY EKONOMICKÝCH NÁSTROJŮ A DALŠÍCH OPATŘENÍ K POSKYTOVÁNÍ POBÍDEK K UPLATŇOVÁNÍ HIERARCHIE ZPŮSOBŮ NAKLÁDÁNÍ S ODPADY PODLE ČL. 4 ODS. 3 ⁽¹⁾

- 1) Poplatky a omezení související s ukládáním odpadu na skládku a jeho spalováním, které podněcují k předcházení vzniku odpadů a recyklaci, přičemž ukládání odpadu na skládku je považováno za nejméně vhodný způsob nakládání s odpady;
- 2) systémy plateb podle množství odpadu, kdy původci platí za odpad na základě skutečného množství vzniklého odpadu a které podněcují k třídění recyklovatelného odpadu u zdroje a k omezování směsného odpadu;
- 3) daňové pobídky k darování výrobků, zejména potravin;
- 4) systémy rozšířené odpovědnosti výrobce pro různé druhy odpadů a opatření ke zvýšení jejich účinnosti, nákladové efektivity a řízení;
- 5) zálohové systémy a další opatření na podporu účinného sběru použitých výrobků a materiálů;
- 6) řádné plánování investic do infrastruktury nakládání s odpady, také s využitím fondů Unie;
- 7) udržitelné postupy zadávání veřejných zakázek, které podpoří lepší nakládání s odpady a používání recyklovaných výrobků a materiálů;
- 8) postupné zrušení dotací, které nejsou v souladu s hierarchií způsobů nakládání s odpady;
- 9) používání daňových opatření nebo jiných prostředků, které podpoří proniknutí na trh v případě výrobků a materiálů připravených k opětovnému použití nebo recyklovaných výrobků a materiálů;
- 10) podpora výzkumu a inovace v souvislosti s pokročilými recyklačními technologiemi a repasováním;
- 11) využití nejlepších dostupných technologií pro zpracovávání odpadů;
- 12) ekonomické pobídky pro regionální a místní orgány, zejména na podporu předcházení vzniku odpadů a na posílení systémů tříděného sběru, které se zároveň vyhýbají podpoře ukládání odpadu na skládku a jeho spalování;
- 13) veřejné osvětové kampaně týkající se zejména tříděného sběru, předcházení vzniku odpadů a snižování znečištění odpadky a začleňování těchto otázek do vzdělávání a odborné přípravy;
- 14) systémy pro koordinaci všech příslušných veřejných orgánů zapojených do nakládání s odpady, včetně využití digitálních prostředků;
- 15) podpora průběžného dialogu a spolupráce mezi všemi stranami zapojenými do nakládání s odpady a pobídky k uzavírání dobrovolných dohod a k podávání zpráv o odpadu ze strany společností.

PŘÍLOHA IVb

PLÁN PROVÁDĚNÍ PŘEDKLÁDANÝ V SOULADU S ČL. 11 ODS. 3

Plán provádění předkládaný v souladu s čl. 11 odst. 3 obsahuje:

1. hodnocení minulé, stávající a plánované míry recyklace, skládkování a dalšího nakládání s komunálním odpadem a jednotlivých toků, z nichž se skládá;

⁽¹⁾ Zatímco tyto nástroje a opatření mohou podněcovat k předcházení vzniku odpadů, což je nejvyšší krok v hierarchii způsobů nakládání s odpady, stanoví příloha IV komplexní seznam konkrétnějších opatření k předcházení vzniku odpadů.

2. hodnocení provádění plánů pro nakládání s odpady a programů předcházení vzniku odpadu, které byly zavedeny v souladu s články 28 a 29;
  3. důvody, proč se členský stát domnívá, že se mu nemusí podařit dosáhnout příslušného cíle uvedeného v čl. 11 odst. 2 ve stanoveném termínu, a posouzení doby odkladu, kterého je ke splnění daného cíle zapotřebí;
  4. opatření nezbytná k dosažení cílů stanovených v čl. 11 odst. 2 a 5, která platí pro dotčený členský stát během doby odkladu, včetně vhodných ekonomických nástrojů a dalších opatření pro poskytování pobídek k uplatňování hierarchie způsobů nakládání s odpady podle v čl. 4 odst. 1 a přílohy IVa;
  5. harmonogram provádění opatření podle bodu 4, určení subjektu odpovědného za jejich provádění a posouzení míry, v jaké jednotlivá opatření přispívají k dosahování příslušných cílů v případě odkladu;
  6. informace o financování nakládání s odpady v souladu se zásadou „znečišťovatel platí“;
  7. opatření k případnému zlepšení kvality údajů, s cílem dosáhnout lepších výsledků v oblasti plánování a sledování nakládání s odpady.“
-